

Debatten van de provincieraadszitting

17 november 2010

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen? Ik ga de raad openen. Vandaag is het quorum niet vereist, maar we zijn met genoeg. We gaan beginnen. Ik verontschuldig mevrouw De Cock en Yoeri Note en ik heb een brief ontvangen van mevrouw Bruggeman. Gedeputeerde Hilde Bruggeman laat zich verontschuldigen voor de raad van deze namiddag. Straks wordt zij geïnterviewd door De Standaard en om 17.00 uur moet zij in de VRT-studio zijn voor een opname voor Radio 1 en dat allemaal in het kader van de interne staats hervorming. Dus het is niet voor een modeshow, het is geen ontvangst of receptie. Ze is er voor het werk, als voorzitter van de VVP. Zijn er nog verontschuldigen? Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Mevrouw Hutsebaut en mevrouw Van Duyse.

De heer voorzitter

Mevrouw Hutsebaut is toch voor heel de week verontschuldigd?

De heer Liebaut

Maar mevrouw Van Duyse zal trachten hier nog te geraken.

De heer voorzitter

Zeer goed. Meneer Joris

De heer Joris

Meneer Wymeersch zal later komen.

De heer voorzitter

Zeer goed. Ik bedoel: zeer goed dat u het zegt. Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, voorzitter, een paar collega's die ook later zullen komen. Mevrouw De Merlier, meneer Beeckman en mevrouw De Padt.

De heer voorzitter

Zeer goed gezegd. We hebben acht sprekers. Het was donderdag in feite maar een uurke en een kwartier. We hebben acht sprekers en we hebben zes gedeputeerden. Het strategisch meerjarenplan. Daar beginnen we mee. Twee: er is één tussenkomst. Die wordt beantwoord. Ik ga eerst het scenario uitleggen. Dan gaan we luisteren naar de tussenkomsten, daar wordt ook op geantwoord en dan doen we de kleine, wat we noemen, prutsen. Logistiek, griffie, juridische ondersteuning, communicatie, financiën en personeel. Dat is ook in een keer. Akkoord?

DEBATTEN

1. REPLIEK VAN DE HEER GEDEPUTEERDE VERCAMER

De heer voorzitter

En nu gaan we natuurlijk naar het eerste punt van vandaag. Meneer Alexander Vercamer heeft ook gevraagd of hij mag repliceren op wat gisteren gezegd is. Meneer Vercamer, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Repliek namens de deputatie op de toespraken van de fractieleiders

Meneer de voorzitter, collega's, ik zou niet serieus zijn indien ik geen poging tot repliek zou geven op de tussenkomsten van de vijf fractieleiders. Ze hebben er alle vijf hun werk van gemaakt.

De toespraken die gisteren het startschot vormden voor de budgetbespreking 2011 leverden de aandachtige toehoorder alweer een paar mooie citaten op. Ik vermeld in willekeurige volgorde o.m. Tom Lanoye, Paul Kennedy, keizer Augustus, prof. De Rynck, Vaclav Havel, prof. Tim Jackson, de fabel van het paard en het hert. Inderdaad, zeer uiteenlopend stel ik met u vast, terwijl de teneur van de meeste toespraken precies wel in dezelfde richting ging.

Meer bepaald is het mij opgevallen dat er geen discussie is over het feit dat het voorgestelde budget strikt onder controle is en toch voldoende ruimte laat voor een tastbaar provinciaal beleid met nieuwe accenten. Ook al vindt fractieleider Fiers dat het budget conservatief is en niet meer past in een veranderend wereldbeeld, en fractieleider Joris dat een kans gemist wordt om de provincie af te slanken, toch lijken beide fractieleiders van de oppositie ook de stevige fundamenten van het budget 2011 te erkennen. Als eerste gedeputeerde en gedeputeerde van financiën ben ik hier namens de deputatie toch enigszins trots op.

Dat de cijfers ijzersterk zijn, heeft fractieleider Liebaut in zijn toespraak met duidelijke cijfers uit de opeenvolgende financiële meerjarenplannen (het siert de fractieleider dat hij ook zijn documenten van de voorbije jaren heeft geraadpleegd) aangetoond : een algemeen rekeningresultaat dat van een boni van 50 mln EUR in 2007 gestegen is naar een boni van 66 mln EUR in 2009. Goede cijfers dus, die ons evenwel niet toelaten om tevreden achterover te leunen en de teugels te vieren. Fractie leider Beke wijst in zijn tussenkomst terecht op de noodzaak om ook in de toekomst de nodige budgettaire orthodoxie te bewaren, noodzaak waar ook de deputatie van overtuigd is.

Een tweede rode draad doorheen de toespraken is de aandacht voor het groenboek : de voorliggende voorstellen zijn zo fundamenteel dat het onmogelijk is om ze niet ter sprake te brengen bij het budgetdebat. De terechte verontwaardiging over de door de Vlaamse Regering gehanteerde werkwijze werd bijgetreden door fractieleiders Liebaut (het striemende citaat van prof. De Rynck) en Beke (de mooie fabel van het hert en het paard), maar ook de opmerking van fractieleider Van der Haeghen snijdt hout : misschien nemen de provincies een te defensieve houding aan. Al zal mevrouw Van der Haeghen met mij vaststellen dat daar de voorbije weken en zeker in de huidige mediacampagne "provincies voor een efficiënt Vlaanderen" de houding toch wel in offensieve zin gewijzigd is.

Aansluitend bij deze offensievere houding heeft Hilaire Liebaut het bij het rechte eind dat het geen wet van Meden en Perzen is dat de provincies geen rol meer zouden te spelen hebben in de persoonsgebonden aangelegenheden. Zijn uitgesproken vrees dat de getroffen sectoren (oa welzijn en cultuur) meer te verliezen hebben dan te winnen bij het verdwijnen/afslanken van de provincie wordt door de huidige besparingsrondes in Vlaanderen enkel gesterkt.

Communicatie zal een speerpunt zijn in de strijd rond de uiteindelijke vorm die het witboek zal aannemen. Fractieleidster Van der Haegen stelt terecht dat de voorwaarden om onze rol als bovenlokaal bestuur te versterken, tweërlei zijn : kwaliteit afleveren en, zeer belangrijk, dat ook voldoende kenbaar maken, communiceren. Er is daar de voorbije jaren al veel rond gebeurd, en met de lopende regiomarketing zullen we nog een tandje bijsteken. Fractieleider Beke verwoordt het correct : regiomarketing is een zaak van en voor ons allemaal (mandatarissen, personeel, provinciale instellingen).

De ijdele hoop van fractieleider Joris dat het budget 2011 een neerwaarde vertaling van een hypothetisch witboek zou inhouden, lijkt mij zeer vreemd. De raad en de deputatie staan achter het nu en de voorbije jaren gevoerde beleid; het zou toch al te gek zijn om nu reeds een voorafname te doen op een mogelijk witboek waar deze raad niet kan achter staan. Ik heb er goede hoop op dat het uiteindelijke witboek er heel anders zal uitzien dan wat nu voorligt.

Fractieleider Fiers wilde wegblijven van de waan van de dag, maar belandde in zijn toespraak uiteindelijk ook bij het groenboek, zij het dan om de inconsequenties aan te kaarten die er ook in de provinciale

DEBATTEN

organisatie is. Het zou onverstandig zijn om te ontkennen dat het altijd beter kan, maar in verhouding tot de voorstellen uit het groenboek zijn de provinciale tekortkomingen toch maar zeer minimalistisch.

In de respectievelijke toespraken van de fractieleiders zijn tal van opmerkingen, aandachtspunten, suggesties,... geformuleerd rond velerlei aspecten van het provinciaal beleid. Bij de bespreking van het budget in de volgende dagen zal hierop ongetwijfeld nog omstandig ingegaan worden door de bevoegde gedeputeerden.

Wat mijn bevoegdheden betreft wil ik kort ingaan op de aangehaalde punten.

Vooreerst de kritiek van fractieleider Joris over de vermeende aankoopwoede van de opeenvolgende deputaties : het weloverwogen investeringsbeleid van de voorbije legislaturen heeft er voor gezorgd dat Oost-Vlaanderen nu een regionaal verspreid patrimonium bezit om trots op te zijn. Investeren kost geld, maar levert ook belangrijke maatschappelijke baten. Meer ga ik daar niet over zeggen.

De suggestie van fractieleidster Van der Haeghen om te onderzoeken of er geen muziek zit in de overschakeling naar open source software ipv de dure licenties voor Microsoft te blijven betalen, is een goede suggestie die echter al door onze dienst ICT onderzocht werd n.a.v. de vernieuwing van de Microsoft-licenties. Uit dit onderzoek is gebleken dat de terugverdientijd nog te lang is (open source is niet gelijk aan gratis, er zijn heel wat bijkomende kosten o.m. in relatie met softwarecompatibiliteit) en dat er mogelijke beveiligingsrisico's kunnen opduiken. Toch wordt in ons bestuur open source software gebruikt, telkens waar dit een correct alternatief biedt voor betalende software.

Over het belang van de communicatie en het regiomarketing waar fractieleider Beke naar verwijst heb ik het hiervoor reeds gehad. De webcasting van de provincieraadszittingen vereist belangrijke investeringen (o.m. een nieuwe steminstallatie), waarbij ook de verhuisplannen naar PAC 't Zuid mee in rekening moeten worden gebracht . E is wel een klein krediet opgenomen in het budget voor webcams, maar de vraag is of we dat ook niet beter uitstellen.

Het landbouw- en plattelandsbeleid zal sterk aan bod komen in de diverse vragen van de raadsleden; ik zal op dat moment alle nodige toelichting verstrekken

Ik druk namens de deputatie de hoop uit om van de budgetbespreking 2011 meteen ook een uithangbord te maken van wat de provinciale democratie betekent.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Vercamer. Vraagt nog iemand het woord? Anders gaan we over naar de agenda. Dank u wel, dan zijn we weg.

Eerst eerste gedeputeerde meneer Vercamer, dus inderdaad het strategische meerjarenplan. Eén vraag van mevrouw Van Keymolen. Dan komt meteen het antwoord en dan zijn we weg voor een pak vragen over landbouw- en plattelandsbeleid. Mevrouw Van Keymolen, u hebt het woord.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte collega's, we weten allemaal dat overheidsinstanties belangrijke consumenten zijn. Een duurzaam aankoopbeleid houdt rekening met ecologische, ethische en sociale criteria en is economisch verantwoord. Wat duurzame aankopen betreft heeft de provincie Antwerpen bijvoorbeeld zich ten doel gesteld om tot 2015 naar 50% duurzame aankopen te gaan. Dit betekent dat 50% van de afgesloten provinciale overheidsopdrachten duurzaam moet verlopen, zowel in aantal als in waarde. Er werd een aankoopgids opgemaakt die de criteria vastlegt voor een duurzame aankoop. Deze geeft aan welke milieucriteria je kunt opnemen in het bestek en een overzicht van mogelijke leveranciers. De gids is in de eerste plaats bedoeld voor intern gebruik door de provinciale diensten maar de meeste informatie is ook bruikbaar voor de gemeenten of andere externen. Ook de provincie Oost-Vlaanderen wil een duurzaam aankoopbeleid voeren maar hoe zit het hier concreet? Bestaat er bijvoorbeeld ook een dergelijke aankoopgids en voor welke productgroepen worden er criteria opgenomen? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ja, meneer de voorzitter, dat is een vrij concrete vraag en ik kan vrij concreet antwoorden. Ook in ons bestuur bestaat er een beperkte aankoopgids die op het intranet staat onder Welzijn, Milieu en Duurzaamheid. Die is opgemaakt door onze interne dienst voor preventie en bescherming op het werk. De gids is bestemd voor intern gebruik en bevat de minimale WMD-, welzijn, milieu en duurzaamheideisen, voor onder meer voertuigen (ecoscopische, milieunormen), voor papier en enveloppen (milieunormen, 100% recycleerbare en witheid en dergelijke), kantoormeubilair, kledij. Hout (duurzaam hout met FSC-label is de standaard), ICT-aankopen. En buiten deze gids nemen wij bij aankopen nogal wat milieucriteria op. Zowel bij schoonmaakproducten, schoonmaakcontacten en dergelijke. Bij aankoop van koffie bijvoorbeeld vragen wij het label 'eerlijke handel'. Milieucriteria worden vaak gespecificeerd naar aanleiding van offertes en prijzen. Die spelen voor een bepaald percentage een rol bij de punten die men moet behalen om een offerte binnen te halen. Ik heb er wel een paar opgenoemd. Wij vragen bijvoorbeeld of producten voldoen aan ecoregels, wij vragen recyclagemogelijkheden van papier, bij auto's is een minimum ecoscore verplicht die strenger is dan degene die bijvoorbeeld Vlaanderen hanteert voor zijn wagens. Levensduur en recyclagemogelijkheden zijn standaardvragen die wij stellen. Maar er zijn naast milieucriteria ook sociale criteria. Bijvoorbeeld sociale tewerkstelling passen we toe bij bepaalde schoonmaakopdrachten en onderhoud van groen. Er zijn een aantal criteria rond schone kleren, maar ook maatschappelijk verantwoord ondernemen. Dus eigenlijk besteden we daar aandacht aan in ons hele aankoopbeleid. Duurzaamheid betekent ook dat de levensduur een belangrijke rol speelt, dat het hergebruik mogelijk gemaakt wordt tussen de verschillende domeinen, diensten en scholen. Ook daar wordt aandacht aan besteed. Maar we hebben geen vast

DEBATTEN

percentage. Sowieso moeten alle aankopen voorgelegd worden aan onze milieucoördinator. We denken dat dit de beste waarborg is om daar inderdaad op een verantwoorde manier aandacht aan te besteden. Dank u.

2. TWAALF TUSSENKOMSTEN OVER HET LANDBOUW- EN PLATTELANDSBELEID

De heer voorzitter

Dank u wel. Dan gaan we over naar landbouw- en plattelandsbeleid. Twaalf tussenkomsten. De eerste algemene tussenkomst is voor de heer Geert de Roo. U hebt het woord meneer De Roo.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, beste collega's, de toekomst van de landbouw in onze provincie is eigenlijk een beetje het thema van mijn tussenkomst. Ik heb het over de druk op de landbouwgrond. Ik zou zeggen: de boeren kunnen niet op de maan gaan ploegen, om het nu zo duidelijk te stellen. De druk op de landbouw in het verstedelijkte Vlaanderen blijft ook in de toekomst aanhouden. De ruimtebalans van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen dat in 1979 werd goedgekeurd, voorzag tegen 2007 naast 750.000 ha agrarisch gebied, in 7000 ha nieuwe industrieterreinen, 10.000 ha bos en 150.000 ha natuurverwervingsgebied. Een belangrijk deel uit deze ruimtebalans is vandaag nog steeds niet beslist. Ondertussen is de roep naar het dringend vrijmaken om honderden hectaren woonuitbreidingsgebied vergroot. Ook is er de vraag naar havengebied voor uitbreiding. De wegeninfrastructuur dient aangepast te worden en neemt ook grond in. Door dit alles zal de versnippering van het buitengebied de komende jaren nog toenemen en zal er meer zuiver agrarisch gebied verloren gaan. De herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen die gepland was voor 2007 werd door de toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening verschoven naar 2012. Meteen formuleerde men een aantal overwegingen, zoals hoeveel ruimte de landbouw in Vlaanderen nog zal nodig hebben als Europa haar subsidies afbouwt naar landbouw toe. Of hoe de havens moeten worden uitgebouwd als de handel met China exponentieel toeneemt. Eigenlijk zijn dit overwegingen die illustreren hoe men met het idee speelt om tegen 2012 een verdere inname van agrarische gebied voor te bereiden. Onze maatschappij wenst nu eenmaal meer aandacht voor natuur en de biodiversiteit die men in de toekomst opnieuw alle kansen wil geven. In dit kader lopen momenteel drie plannen van de Vlaamse overheid om, ik neem er een gebied uit, bijvoorbeeld in het Drongengoed Burkel, bij ons in de streek, te ontwikkelen of te bestemmen als een gebied waar vooral de natuur meer kansen krijgt. In het kader van het structuurplan Vlaanderen loopt het afbakeningsproces voor de gebieden van agrarische en natuurlijke structuur. Men maakt dus werk van een ruimtelijk uitvoeringsplan Drongengoed Burkel en Keihardbos, het omgevend mozaïeklandschap. Men beschrijft dit gebied als een zeer waardevol aaneengesloten landbouwgebied en bos- en heidecomplexen met uiterst waardevolle ecologische kwaliteit van internationaal belang. Het ruimtelijk beleid is erop gericht om in deze gebieden de natuurwaarden te versterken. Een tweede project dat loopt is momenteel het project rond de instandhoudingdoelstelling voor speciale beschermingszones. Dit om de biodiversiteit in de toekomst de noodzakelijke kansen te geven. Daarom is op grond van de vogel- en habitatrichtlijn een netwerk van Europees beschermd gebieden aangeduid. In Vlaanderen zijn 62 Natura 2000-gebieden aangeduid. Dit om aan soorten een habitat en kansen te geven omdat ze in Europa bedreigd of kwetsbaar zijn. Wat onze gemeente betreft is dit ongeveer dezelfde omgeving aangeduid als bij het afbakeningsproces. Er is een derde project. Ten derde is de Vlaamse overheidssdienst Ruimte en Erfgoed bezig met de aanduiding van ankerplaatsen. Ook in hetzelfde gebied, maar wat ruimer. Ankerplaatsen zijn gebieden die van algemeen belang zijn wegens hun natuurwetenschappelijke historische esthetische sociaal-culturele of ruimtelijk structurende waarde. Opnieuw gaat het hier dus om hetzelfde gebied, maar veel ruimer. Het doel van de hele opzet is een goed beheer van de waardevolle landschappen, gebouwen, valleigebieden en zo verder. Het project loopt over een gebied van meer dan 4000 ha over vier gemeenten: Beernem, Knesselare, Zomergem en Maldegem. De helft van het komende ruimtelijk uitvoeringsplan speelt zich wel af op onze gemeente. Meer dan 2000 ha. Ik meen dat de landbouw verder kansen moet krijgen in deze gebieden. De opmaak van een landbouweffectrapport zou vanzelfsprekend opportuun zijn. De gevolgen van dit RUP moeten in kaart worden gebracht. Ik zal een voorbeeld geven van een bedrijf dat ik zeer goed ken en dat in dit gebied ligt. Dit is een bedrijf dat uitgebaat wordt door iemand van 59 jaar. Hij heeft geen opvolgers. Hij heeft meer dan 40 jaar op dit bedrijf gewerkt. Hij heeft zijn broers en zussen uitgekeerd. En doordat hij nu in die zone ligt, er is nog niets ingekleurd, maar doordat die nu in deze zone ligt, is zijn bedrijf eigenlijk op

de helft van de waarde gevallen. Net nu hij wil stoppen en het wil overlaten aan iemand anders. Maar er is geen mens die nog geïnteresseerd is in die gronden. Dus ik denk dat wij naar de toekomst toe toch ook moeten denken aan deze mensen. Ook moeten wij de vraag stellen: welke kant gaat het op met het vergunningenbeleid? In deze gebieden maar ook rond deze gebieden, want ik stel vast: momenteel worden heel veel landbouwbedrijven opnieuw vergund. De milieuvergunningen vervallen momenteel bijna allemaal. Er zijn nogal wat moeilijkheden om dezelfde vergunning te krijgen, laat staan uitbreiding. Ook stellen wij ons de vraag: zijn er vergoedingen voor deze landbouwgronden die anders worden ingekleurd? Men spreekt over overgangsmaatregelen maar men kan toch moeilijk spreken van overgangsmaatregelen als men geen vergoedingen uitkeert. Anders laat men de boer op zijn grond uitbloeden, om het nu zo te stellen. Kortom, de landbouw zit in deze gebieden met heel wat vragen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Roo. We gaan door. Meneer Fiers, een algemene tussenkomst. U hebt het woord.

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter. Het is bijzonder boeiend om te kunnen inpikken op wat collega De Roo net onder de aandacht heeft gebracht. Eigenlijk is het misschien wat merkwaardig dat vanuit een groene fractie een aantal betuigingen van steun richting landbouw zou gaan, maar eigenlijk zijn wij geen vijanden van elkaar, hoewel dat in het verleden ooit gepercipieerd is. Er waren betogingen waar een minister van mijn partij beticht wordt van het uitoefenen van het oudste beroep ter wereld en dat soort dingen. Nu, dit is hopelijk verleden tijd en kunnen we kijken naar in welke mate er linken kunnen gelegd worden tussen verschillende insteken. Het blijft een rode draad door mijn tussenkomsten dat het economische verhaal dat hier nu achter steekt een ander kleurtje zou moeten krijgen, of een andere tint zou moeten krijgen. Het zou wellicht moeten verschuiven. Initiatieven zijn al genomen richting sociaal, richting duurzaam landbouwbeheer, richting milieu. Nu, die convergentie of die mogelijke convergentie tussen die twee terreinen milieu en landbouw, die gaat eigenlijk steeds om het goed omgaan met grote druk op de ruimte. Wij zijn allebei behoeders van de open ruimte. We hebben daar eigenlijk andere, conculega's noemen ze dat tegenwoordig, zoals u het zelf altijd zegt, op het bouwen van meer woningen, het creëren van meer industrieterreinen, waar ik nog veel meer vraagtekens bij stel overigens. Dat zijn misschien aandachtspunten waar we ons meest op zouden moeten richten. Ik wil het eventjes vertalen naar wat wij in het provinciaal beleid ervan terugvinden. Die hang naar een soort van convergentie die vindt men hier in veel mindere mate terug. Het feit dat er twee verschillende gedeputeerden voor bevoegd zijn, dat is gewoon een vaststelling, dat is bepaald iets waar op andere plaatsen anders mee omgegaan wordt. Als je dan de budgetten die voor die beide deelreinen ter beschikking gesteld worden met elkaar in relatie zou brengen, dan zie je daar een grote discrepantie. Dit zegt misschien iets over de pikorde binnen de deputatie ook. Voor alle duidelijkheid, landbouw komt daar zeer goed uit. In het verlengde van wat ik gisteren aan u melde, denk ik dat we moeten kijken naar in welke mate ook de provincie inspanningen kan doen om ons voor te bereiden op een ander soort ruimtegebruik. Dan moet wellicht wat meer nadruk gaan liggen op inspanningen die we doen voor duurzame landbouw, biolandbouw, en kijken naar wat we kunnen doen voor mensen die bezig zijn met de transitie. Ik weet dat sommige leden in deze raad ook vertrouwd zijn met het gedachtegoed van deze beweging. Misschien moeten we dat vanuit een provinciaal niveau ook wat meer gaan ondersteunen. Dat dit hier iets lokaals is, kan ik meteen bestrijden. De mensen die naar de provinciale film zijn gaan kijken op het filmfestival hebben misschien gemerkt, het was uiteraard niet het hoofdthema, maar 'organic' was ook in die film een thema. Hoe kunnen we lokaal zoveel mogelijk gaan produceren voor onze eigen markt en dat zo biologisch mogelijk, zo weinig mogelijk belastend voor het leefmilieu? Die twee gaan perfect samen. Maar dat zit niet zo helemaal in ons beleid. Als wij kritiek hebben op het feit dat wij boontjes importeren uit Kenia, wat uiteraard helemaal niet te verantwoorden is, die ecologische voetafdruk die je daar achterlaat is eigenlijk beschamend, dan moeten we eigenlijk heel stilletjes weg want wij exporteren natuurlijk ook heel wat naar het buitenland. De collega verwees er al naar. We gaan proberen van alles in China af te zetten. Waar het eerste een beetje wordt aangestuurd van het protectionisme op onze eigen markt wordt dan anderszins aangedreven door de winst die we elders kunnen gaan boeken. Maar dat is niet erg heel consequent natuurlijk. We moeten meer gaan naar het cradle-to-cradledenken, ook in de landbouw. Misschien kijken naar wat voedselteams doen en in welke mate wij dat zouden kunnen ondersteunen. Daar zijn wel wat kanalen

DEBATTEN

voor. Wij hebben altijd een prominente aanwezigheid op Agri Flanders. Misschien moeten we dat dit jaar wat anders gaan inkleuren. Misschien moeten we gaan samenwerken met Veld, de vereniging voor ecologische land- en teeltwijze. Wij hoeven geen slotgrachten of loopgraven te maken tussen de verschillende insteken. Nu, er zijn ook nog wat andere aandachtspunten binnen het landbouwbeleid waar ik eventjes bij wil stilstaan. Met name de glastuinbouw en wat wij daar rond doen. Laat mij me er vanaf maken met een boutade duurzame glastuinbouw is hetzelfde als zeggen een zuinige Formule 1-wagen te bouwen. Dat gaat niet. Dat is een contradictio in terminis. U kunt daar misschien wel wat bijvullen aan de randjes, maar ik denk dat voor heel die sector een reconversie zich vrees ik opdringt. Heel actueel na de overstroming is ook het verhaal in verband met erosie. Misschien moeten we daar ook herbekijken, samen met de Vlaamse overheid, die deze oefening deze middag ook maakt in verband met de overstromingen die zijn gebeurd. Wat kunnen wij beter doen om te vermijden dat wat gebeurd is, zich in de toekomst opnieuw voordoet? Wij hebben daar al wat initiatieven lopen. Maar ik denk dat wij daar nu allemaal intellectueel verplicht zijn om die oefening te maken: waar is ons radertje in het grote raderwerk misschien tekortgeschoten? Vlaanderen en Oost-Vlaanderen in het bijzonder als kenniseconomie, we doen binnen de landbouwsector daar ook heel wat moeite voor, er is geen enkele andere sector die zoveel geld spendeert aan eigen wetenschappelijk onderzoek. De proefcentra, die ik toejuich overigens, maar als u dat een beetje vergelijkt met waar we mee bezig zijn, dan is dat een zeer grote inspanning die we daar doen. Nog eventjes een vergelijking maken. We doen inspanningen, beperkte inspanningen als u het mij vraagt, voor natuur- en milieueducatie. We gaan nu ook central voor landbouw- en plattelandseducatie oprichten. Ik denk dat we toch eventjes gaan moeten kijken in welke mate die twee zich met elkaar kunnen verstaan. Als we die krachten bundelen zouden we wellicht mooiere dingen kunnen doen dan wanneer we allemaal op ons eigen territoriumpje blijven ronddraaien. Goed, ik concludeer landbouw is binnen de provinciale instellingen en binnen het provinciaal beleid een zeer belangrijk domein dat veel geld krijgt. We moeten ons de vraag stellen: wordt dat altijd even optimaal ingezet? Moeten we niet linken leggen met andere sectoren? Zolang dat niet gebeurt, denk ik dat in ieder geval een mens u zeer dankbaar zal zijn, Piet van Temse. Het cadeau dat u gekregen hebt, staat daar mooi te blinken. Ik begin te denken dat hij misschien toch wel mee sponsor zou kunnen geweest zijn van een en ander. Dank u wel. Intellectueel, hè.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. We gaan over naar tussenkomst 4. Mevrouw Mirèse Deckers. Hoe verloopt de invulling van het project Stokstorm? En wat is de stand van zaken van het glastuinbouwcomplex in Beveren? Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Deckers

Goedemiddag, collega's, ik deel natuurlijk de mening niet van collega Fiers omtrent een mogelijke reconversie van de glastuinbouwsector. Ik vind die sector zeer belangrijk vooral in onze provincie. In het provinciaal structuurplan Oost-Vlaanderen staat dat de provincie ontwikkelingsgebieden voor glastuinbouw zal afbakenen. In 2009 werd een beleidskader opgemaakt voor de glastuinbouw met speciale aandacht voor het ontwikkelen van duurzame glastuinbouwsectorclusters. In de beleidsnota worden dan ook twee concrete acties vermeld. De invulling van het project Stokstorm dat al enkele jaren is goedgekeurd en de uitwerking, die in het prille begin zit, van het glastuinbouwcomplex in Beveren. Hoe verloopt nu de invulling van het project Stokstorm? Ik meen te hebben vernomen dat de kandidaturen binnen moesten zijn in december. Dus ik denk dat we toch misschien al weten hoe de invulling daar zal gebeuren. En wat is de stand van zaken in verband met het glastuinbouwcomplex in Beveren? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Mevrouw Van Duyse is nog niet aanwezig maar komt nog. Of gaat iemand anders het voorlezen, meneer Liebaut?

De heer Liebaut

De collega Van Keymolen zal dat overnemen, voorzitter.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Keymolen, u hebt het woord.

Mevrouw Van Keymolen

Ja, dank u. Het is een tussenkomst van mevrouw Van Duyse. De biologische teeltwijze heeft in land- en tuinbouw ongetwijfeld een flink aandeel in verduurzaming. Een aantal van deze teelttechnieken is op grotere schaal overgenomen. Vanuit de overtuiging dat de biologische teeltwijze ook in de rol van de verdere verduurzaming van land- en tuinbouw een rol zal spelen, krijgt deze productiewijze ruime aandacht op Europees en Vlaams niveau. Ook de provincie Oost-Vlaanderen laat zich in afspraak met Vlaanderen en tussen de Vlaamse provincies onderling wat betreft de organisatie van het toegepast wetenschappelijk en praktijkgericht onderzoek niet onbetuigd. Voorheen werd een dubbel spoor gevolgd. Enerzijds via het provinciale lidmaatschap van het PCBT vzw, het interprovinciale proefcentrum voor de biologische teeltwijze, met een aantal collega's uiteraard in de algemene vergadering. En anderzijds via de uitbouw van het Vlaams erkende onderzoek voor de biologische teeltwijze onder beschutting van het PCG vzw, proefcentrum voor de groente teelt te Kruishoutem. In 2010 is veel gebeurd. Zo werd het CCBT vzw opgericht. Het coördinatiecentrum voor de biologische teeltwijze heeft tot doel om het praktijkgerichte onderzoek en voorlichting ten behoeve van de biologische teelt te coördineren en te stimuleren in Vlaanderen. De coördinatie die vroeger de taak was van het PCBT vzw zal in de toekomst gebeuren door het CCBT vzw. De verschillende proefcentra uit de vijf provincies zijn vertegenwoordigd in deze nieuwe structuur, net als de sector. Op vrijdag 24 september 2010 werd een nieuw centrum voor onderzoek naar de biologische teeltwijze officieel geopend te Kruishoutem. Het totale prijskaartje bedroeg bijna 715.000 euro waarvan de helft werd gedragen door de Vlaamse overheid en bijna de helft via de jaarlijkse investeringstoelage aan het PCG vzw voor de provincie Oost-Vlaanderen. Van het Vlaams Energieagentschap en van de minister voor het Leefmilieu kwam extra steun voor de installatie van meer sensoren en meetpunten. De deelname van de verschillende Vlaamse overheidsdiensten, zijnde Landbouw, Leefmilieu en Energie, kan gelden als een afspiegeling van de maatschappelijke relevantie. Dit brengt mij tot de concrete vraag. Op welke wijze zal de provincie Oost-Vlaanderen in de volgende jaren verder gestalte geven aan het onderzoek van de biologische teeltwijze, rekening houdend met deze nieuwste ontwikkelingen? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Keymolen, loco-mevrouw Van Duyse. Tussenkomst nummer 6, tussenkomst van mevrouw Godelieve Stockman. Bijen zijn belangrijk voor biodiversiteit en landbouw. Is hier een rol weggelegd voor de provincie? Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Stockman

Dank u, meneer de voorzitter. Collega's, het gaat niet goed met onze honingbij. Dat is inmiddels wereldwijd bekend omdat deze insectensoort voortdurend bestudeerd wordt. De achteruitgang van de bij kent vele oorzaken. En vele elementen dienen nog wetenschappelijk onderzocht te worden. De provincie Oost-Vlaanderen blijft echter niet bij de pakken zitten. Denken we maar aan de bloemenzaden die jaarlijks verspreid worden naar de gemeenten, particulieren en imkers. Een prachtig initiatief. Toch slaken de imkers terecht een noodkreet. Vele van hun bijenbevolking overleven de winter niet. Waar een normale bijensterfte ongeveer 8% bedraagt, verliezen de imkers de laatste jaren telkens 20% tot 25% van hun bijenbevolking. De bijen zijn belangrijk voor de biodiversiteit en de landbouw. Is hier een rol weggelegd voor de provincie? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Stockman. Tussenkomst 7 van de heer Luc Lampaert. Vraag om de concrete acties voor 2011 in verband met de actie 'verbijsterende bijen' toe te lichten. Meneer Lampaert.

DEBATTEN

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, de vier heren gedeputeerden, waarde collega's. Ik wist natuurlijk niet dat mijn collega zo passend zou tussenkomen, juist vóór mij. Eigenlijk heeft ze al heel veel verteld over dat heel kleine bijtje, dat heel kleine diertje, maar dat inderdaad toch wel heel belangrijk is voor de mens. We hebben het enige tijd geleden gehad over een stout dier, de stoute vos, en af en toe is het wel eens plezierig en plezant om te mogen tussenkomen over een diertje dat heel nuttig is. Het is trouwens niet de eerste keer dat de bijen hier aan de orde zijn. Het is inderdaad belangrijk dat de provincie zich daarmee inlaat. Nu, ik was ook bijzonder blij dat de gedeputeerde voor Landbouw in zijn beleidsnota het had over die actie 'verbijsterende bijen'. Dat het een succesvolle actie was in het verleden en dat het ook zal worden voortgezet naar de toekomst, dat doet mij bijzonder veel plezier. Ik had eigenlijk heel kort alleen van de gedeputeerde willen weten wat precies de acties zijn voor het jaar 2011. Wat er eigenlijk allemaal gaat gebeuren. En misschien moet ik daar toch wel iets bij vragen. Ik maak mij een beetje zorgen over de communicatie bij die actie 'verbijsterende bijen'. Vorige week nog, toevallig, was ik in gesprek met de provinciale voorzitter van de imkers van Oost-Vlaanderen. Het leek mij, maar misschien vergis ik mij, dat die voorzitter eigenlijk niet goed wist waarover het ging. Misschien is hij inderdaad lid van een andere bond van de vele bonden die er zijn. Maar het zou toch denk ik goed zijn als de provincie geld voorziet en acties plant dat dit zo ruim mogelijk wordt gecommuniceerd. Bedankt in ieder geval om mij toe te lichten en mij meer informatie te geven over de concrete acties voor 2011.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. We komen bij tussenkomst 8 van meneer Geert de Roo. De agro-voedingscluster is opgericht in het Meetjesland. Dit is een samenwerking van industriële voedingsbedrijven. Kan de plaatselijke landbouw ook zijn graantje meepikken? Meneer De Roo.

De heer De Roo

Het is een zeer korte vraag. U hebt hem eigenlijk al gesteld, meneer de voorzitter. Samen met Europa en Vlaanderen geeft ook onze provincie heel wat middelen naar PDPO en leaderprojecten. Het is de bedoeling heel wat duurzame projecten te ontwikkelen die bijvoorbeeld ook voor de landbouw in de toekomst een meerwaarde bieden. De agro-voedingscluster, zoals er een is in het Meetjesland, is een samenwerking van heel wat industriële voedingsbedrijven. Nu, zij hebben daarop ingespeeld. Mijn vraag is gewoon: kan de plaatselijke landbouw daar ook zijn graantje meepikken?

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Roo. De achtste tussenkomst over landbouw en de negende in totaal. Van de oppositie één. Mevrouw Kristina Colen. Subsidies 'beleef de boerderijen'. Vragen bij de subsidie die scholen kunnen krijgen wanneer ze een bezoek brengen bij een boerderij. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Colen

Dank u wel, voorzitter. Meneer de gedeputeerde, landbouw- en plattelandseducatie vinden wij wel zeer belangrijk. Als je wilt dat kinderen wat respectvol omgaan met voedsel, moeten zij ten minste een idee hebben van welke inspanningen er moeten geleverd worden om dat voedsel te produceren. Daarom heb ik ook met interesse het stukje in de beleidsnota gelezen dat hierover handelt. En ik zie dat er in 2011 eigen educatieve initiatieven zullen worden opgezet door onze provincie in dit verband. Er staat ook dat om schoolbezoeken aan de boerderij te stimuleren, een subsidiereglement is voorzien. Dat is niet nieuw. Dat reglement hebben wij in september 2009 goedgekeurd. Kort na de sluiting van het zuivelcentrum in Drongen, werd hier het subsidiereglement 'beleefde boerderij' voorgelegd waar klassen een kleine tegemoetkoming van 30 euro kunnen krijgen wanneer ze een uitstap naar een landbouwbedrijf plannen. Mijn vraag is: hoe loopt die actie? Heeft die succes? Toen was het doel ook informatie te verzamelen voor de bedrijven die bereid waren zich open te stellen. Ik heb ook al gezien dat wel al een mooie

webstek bestaat onder dezelfde naam. Dus ik vermoed dat dit goed loopt. Maar mijn vraag is: wordt die actie dan ook verder gezet volgend jaar? En hoe zit het met de budgetten? Blijven die gelijk of nemen die toe?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Tussenkost 9. Tussenkost van mevrouw Maria Verheirstraeten. Meneer Liebaut?

De heer Liebaut

Mevrouw Willems zal de tussenkost van mevrouw Verheirstraeten houden.

De heer voorzitter

Mevrouw Willems heeft het woord.

Mevrouw Willems

Dank u, voorzitter. Collega's, architecturaal erfgoed geeft aan een regio een eigen identiteit, waarin ook het hedendaagse bouwen van de landbouw moet gekaderd worden. De inplanting van land- en tuinbouwbedrijven heeft een groot effect op ons landschap. De huidige professionalisering en schaalvergroting in de landbouw zullen ons in de toekomst voor nog grote uitdagingen stellen inzake ruimtelijke kwaliteit. De vraag is: heeft men een beeld van wat er op dat terrein momenteel aanwezig is in onze provincie? Want het belang van agrarisch bouwen mag niet onderschat worden. Graag had ik – of eigenlijk Maria – geweten welke intenties er op dit terrein zijn vanwege onze provincie.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Willems. Tussenkost van de heer Philippe de Coninck. Plattelandsprojecten. Vraag naar het bestedingspercentage van de beschikbare middelen en de geografische spreiding ervan. Meneer De Coninck, u hebt het woord.

De heer De Coninck

Dank u, voorzitter. Geachte voorzitter, geachte gedeputeerden, geachte collega's. Het platteland wordt gedragen door land- en tuinbouw maar vervult tevens uiteenlopende functies zoals woon- en werkgebied en als recreatieve ruimte. Plattelandsactoren kunnen dankzij het plattelandsbeleid en de eraan vast hangende middelen inspelen op de veranderende behoeften. En dankzij de steun van Europa en Vlaanderen en de provincie is er sinds 2002 heel wat gerealiseerd hier op het platteland in Oost-Vlaanderen. Daarvan getuigen verschillende provinciale plattelandsprojecten die betrekking hebben op economische, ecologische, educatieve, recreatieve en sociale aspecten van het platteland. Het provinciaal managementcomité heeft de plattelandsprojecten 2010 eind vorig jaar goedgekeurd. De uitvoeringsperiode loopt tot 30 juni 2012. En samen zal er meer dan 1 miljoen euro middelen worden geïnvesteerd. Het is een grote financiële inbreng van de overheid. Hoeveel procent van deze middelen is al besteed? Wat is de geografische spreiding ervan en op welke manier wordt rekening gehouden met het aspect duurzaamheid? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Coninck. Mevrouw Willems: wordt het plattelandscentrum gecompenseerd voor wat er gerealiseerd wordt op de Huysmanhoeve als zij in de toekomst het globale beheer van de zaken moet opnemen? Welke middelen worden hier dan voorzien? Mevrouw.

DEBATTEN

Mevrouw Willems

Het beheer van het streekcentrum de Huysmanshoeve in Eeklo wordt toegekend aan het plattelandscentrum Meetjesland. Het plattelandscentrum heeft in overleg en in samenwerking met het provinciebestuur het initiatief genomen voor het PDPO-project 'uitbouw Huysmanhoeve' dat loopt van 1 januari van dit jaar tot 30 juni 2012. Hiermee wordt een eerste aanzet gegeven aan het operationaliseren en ontsluiten van het provinciaal streekcentrum De Huysmanhoeve. Het PDPO-project omvat vier onderdelen. 1. De opwaardering van de site, 2. Het versterken van het inhoudelijk concept en de toeristische ontsluiting, 3. Een transparante beheersvorm uitwerking en 4. Een imagocampagne opzetten. Om het plattelandscentrum te faciliteren in de uitbating en de promotie van het streekcentrum, naast de inspanningen die zij doen in de uitvoering van het PDPO-project, lijkt het mij wenselijk dat zij daarbij ondersteuning krijgen vanuit het provinciebestuur. In het budget 2011 wordt een subsidiebedrag aan het plattelandscentrum Meetjesland voorzien van 16.650 euro voor de uitbating van de Huysmanhoeve. Mijn vraag is: is dat een voldoende ondersteuning? Wordt het plattelandscentrum gecompenseerd voor wat er gerealiseerd wordt op de Huysmanhoeve? Zeker als zij in de toekomst het globale beheer van die site moeten opnemen. Welke middelen worden daar dan voor voorzien?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Willems. Laatste tussenkomst over landbouw en platteland. Van mevrouw Nicole De Vos over vzw Rato. Vraag om binnen het Vlaams wettelijk kader en in samenwerking met de vzw Rato eventueel in eigen beheer bestrijden kauwen te bestrijden, dit krachtig aan te pakken. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Vos

Door een nieuw soort besluit heeft de Vlaamse regelgeving bepaald dat vogels en dieren beschermd zijn. Zij geeft tevens de uitvoering aan de internationale richtlijnen en verdragen zoals ondermeer de habitatrichtlijn. Ook op het provinciaal beleid heeft het besluit een belangrijke impact bij het verlenen van ruimtelijke vergunningen. In datzelfde besluit voorziet ze afwijking voor bepaalde vogelsoorten zoals de zwarte kraai, de kauw, de gaai, de spreeuw en de ekster. Indien men wil gebruikmaken van deze afwijking, moet men dit melden aan het ANB en aan de burgemeester van de gemeente waar de verdelging plaatsheeft. Deze vogels brengen zeer veel schade aan professioneel gekweekte gewassen en aan de fruitteelt. Zij kunnen ook vernietigd worden ter bescherming van de fauna in de bossen, akkers en weilanden. Ook kauwen nestelen zich in de schouwen van binnenhuizen en dit kan schouwbrand veroorzaken alsook dodelijke koolmonoxidevergiftiging. Onze provincie treedt dienstverlenend op voor deze gemeenten, ondermeer via de vzw Rato, voor de mechanische wering van watergebonden exoten en overlastbezorgers en ook voor de rattenbestrijding. Mijn vraag is dan: kan het provinciebestuur binnen het wettelijk kader, hetzij in eigen beheer, hetzij in samenwerking met de vzw Rato, op korte termijn initiatief en ondersteuning geven aan de bestrijding van kauwen, zowel vanuit het oogpunt van preventieve veiligheid als voor de landbouw? Dit zou een efficiënte en duurzame tegemoetkoming zijn. In de eerste plaats voor de Oost-Vlaamse gemeentebesturen, maar ook vaar bevolking. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer, u krijgt het woord om te antwoorden op de twaalf tussenkomsten over landbouw- en plattelandsbeleid.

ANTWOORD VAN DE EERSTE GEDEPUTEERDE DE HEER VERCAMER OP DE TWAALF TUSSENKOMSTEN OVER HET LANDBOUW- EN PLATTELANDSBELEID

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, collega's, toen ik mijn voorbereiding begon heb ik die vragen een beetje proberen in te delen. Ik kwam tot acht categorieën: 1. Landbouw en ruimte, 2. Landbouw, techniek en milieu, 3. Landbouw en natuur, 4. Landbouw en voeding, 5. Landbouw en educatie, 6. Landbouw en omgeving, 7. Landbouw en platteland, 8. Landbouw en exoten. Ik ga op die manier te werk.

Landbouw en ruimte. Daar was vooral de tussenkomst van collega De Roo rond gewezen. Wij zeggen dat landbouw een belangrijke economische sector is en dat ze ruimte nodig heeft om haar werk te doen. De helft van de kadastrale oppervlakte wordt in Oost-Vlaanderen nog steeds door land- en tuinbouw gebruikt. Wij proberen daar wat te ondersteunen door aangepaste provinciale structuurplanning en coherent beleid inzake ruimtelijke vergunningen en beroepsprocedures. Wat de positie van landbouw betreft in het afbakeningsproces en eventuele overgangsmaatregelen of vergoedingen, daar zijn uw vragen zeer concreet. Wel, het proces voor de afbakening is een langdurig proces. Iedereen zegt dat het sneller zou moeten maar dan zal men de regelgeving moeten aanpassen. Bij het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen is er ook inspraak voorzien op verschillende momenten. Ook via openbare onderzoeken. Als uiteindelijk percelen van landbouw wegens gebiedsuitbreiding worden omgevormd naar een zone die onder de categorie natuur, bos of overig groen valt, dan is daar vandaag een compensatie voor voorzien. Dat is jarenlang niet het geval geweest. Wij hebben vanuit de provincie altijd gezegd dat dit een minimum minimum was, wie ecologische schade lijdt moet die schade vergoed krijgen. Vandaag is dat het geval en dat maakt de discussie soms gemakkelijker. Het decreet van 27 maart 2009 betreffende het gronden- en pandenbeleid bepaalt ook dat de getroffen landbouwer een beroep kan doen op een bestemmingswijzigingscompensatie. Ofwel een compensatie inzake kapitaalschade als de boer eigenaar is, ofwel een compensatie als gebruiker wanneer hij huurder of pachter is. Dat regelt men via de Vlaamse Landmaatschappij. Een ander instrument dat die Vlaamse Landmaatschappij vandaag heeft, is dat men grondenbanken aanlegt. Dat is niet altijd simpel. We zijn daar misschien tien jaar te laat mee begonnen in Vlaanderen. Maar vandaag is die mogelijkheid er. We hebben het bijvoorbeeld over het Stadsbos en het Parkbos rond Gent, dan is de VLM daar bezig met de grondenbank. Men gaat ook een beetje systematischer te werk dan vroeger. Men gaat kijken naar: welke bedrijven hebben nog toekomst in de zone? En die probeert men echt te beschermen of te compenseren via de grondenbank. De 'wijkers', zoals men die noemt, die toch geen toekomst hebben of die gaan stoppen, komen het eerst in aanmerking voor een bestemmingswijziging te realiseren. Vandaar dat men ook in het ruimtelijk uitvoeringsproces de zone groot genoeg maakt om daartussen wat te kunnen 'schipperen'. De provincie heeft bij de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur slechts zeer een zeer beperkte rol te spelen. U weet dat vanuit uw andere hoedanigheid als schepen. Wij kunnen enkel advies geven tijdens het vooroverleg van het uitvoeringsplan. En onze politiek daar is altijd geweest in de voorbije jaren: wij zijn niet meer per se tegen. Wij roepen vanuit Landbouw en vanuit onze dienst Landbouw niet meer 'no pasaran'. Over mijn lijk. Die tijd is voorbij. Wij proberen positief samen te werken. Aandacht besteden aan die bedrijven die leefbaar zijn en toekomst hebben. En te ijveren voor correcte compensaties en schadevergoeding. Vaak door erop te wijzen wat de consequenties zijn van sommige wilde wensen. Want dat bestaat. Die kunnen we soms wat redelijkheid bijbrengen. Als we plannen zien, waarbij men dwars door een gezond bedrijf een dreef wil gaan aanleggen, door dan eens op de kostprijs te wijzen van een onteigening en economische schade. Ook kunnen we soms op een eenvoudige manier bekomen dat men de dreef 50 m verlegt en dat dus het bedrijf gespaard wordt. We hebben dus wat dat betreft een realistische benadering. We geven advies tijdens het vooroverleg van het uitvoeringsplan. Als landbouw in een bepaald gebied niet meer mogelijk blijkt dan zullen wij steeds pleiten voor het blijven betrekken van landbouwers, bijvoorbeeld voor het uitvoeren van specifiek beheer. Dit minimaal in een overgangsfase omdat dit ook de kansen biedt om een inkomen te genereren voor die boeren, door ze in te zetten bijvoorbeeld bij natuurbeheer.

Raadslid Deckers die vraagt naar de invulling van het project Stokstorm, en naar de stand van zaken van het glastuinbouwcomplex in Beveren. Collega De Buck zal daar straks ook nog iets over zeggen naar aanleiding van de vraag van collega Maes. Nu, voor het project Stokstorm in Kruishoutem is een compromis, onder voorwaarden, besloten over de verkoop van de gronden van VLM en een nv van tomatentelers. Dat is een eerste concreet dossier dat vandaag voorligt. Verder is het zo dat daar ongeveer 20 ha zal ontwikkeld worden. De definitieve koop wordt pas gesloten na het verkrijgen de bouw- en milieuvergunning. We gaan dus niet over een nacht ijs. En nadat de telers via offertes kunnen aantonen dat zij voorgelegde duurzaamheidsinspanningen ook effectief zullen uitvoeren. Er moet ook een bankgarantie zijn. De verkoop bevat een clause met de verkoopoptie. Het is niet de bedoeling dat men daar winsten op maakt. Als men dat niet verkoopt of men stopt het bedrijf dan zal de VLM opnieuw inkopen. Momenteel bekijken we samen met de VLM of het haalbaar is een Efroproject in te dienen – daarvoor zullen we nog te biecht moeten gaan bij collega De Buck en bij onze dienst – met als bedoeling een gemeenschappelijke infrastructuur voor wegen, voor groeninvulling en waterbuffers te financieren.

DEBATTEN

Dan tot slot, zoals zo velen op dit terrein, zijn we vandaag geconfronteerd met het vrijkomend archeologisch onderzoek. Ik weet niet wat men van plan is daar te vinden. Maar wij hebben een specialist in de deputatie die mij daar perfect zal van op de hoogte zal houden.

Voor het project Schaerbeek in Beveren is de planning in opmaak. Eind november, dus binnen een paar weken, binnen twee weken, verwachten we de voorlopige wetstekst die dan in een aantal overlegmomenten zal besproken worden, becommentarieerd en desnoods bijgestuurd. Want dat is de bedoeling. Dat we kunnen bijsturen. We hebben onze zone groot genoeg gemaakt om te kunnen schuiven, rekening houdend met zittende boeren en rekening houdend met de leefbaarheid van die bedrijven. Het studiebureau zal de studie bijsturen waar nodig, tot een definitieve versie. Dat is uitdrukkelijk voorzien. Het is jaren zo geweest dat men na de inspraakrondes niet veel meer wijzigingen kon aanbrengen. Hier is uitdrukkelijk van meet af aan ingecalculeerd dat wijzigingen mogelijk zijn. Dus in het voorjaar 2011 verwachten we dat en vanaf dan kan de definitieve vorm van die projectzone vastgelegd worden en kan de officiële procedure starten. In het plan wordt naast de oorspronkelijke zoekzone ook het aangrenzend gebied – en u kent dat beter dan ik – onderzocht als alternatief. Er is een landbouwgevoeligheidsanalyse, er is een landbouweffectenrapport, dat zijn allemaal kosten die we op ons nemen om het ordentelijk te laten verlopen. En de VLM heeft al een aantal voorstellen in de maak rond flankerend landbouwbeleid. Er is ook een parallellopend Efrogproject in Schaerbeek-Beveren waarbij de nodige voorbereidende studies gedaan worden, waaronder conceptglastuinbouwcluster op basis of op maat van de Oost-Vlaamse bedrijven. Dan gaat het over zeer technische thema's: waterbeheer, energie, landschapsstudie, juridische en financiële kwesties zoals de methode voor aankoop van percelen, flankerend landbouwbeleid en dergelijke. Het project is gestart op 1 september en loopt twee jaar. We zijn blij trouwens dat we dit Efrogproject hebben. Daarmee kunnen we inderdaad nogal wat dingen organiseren die we anders niet zouden kunnen.

Landbouw, techniek en milieu. Het raadslid heeft gewezen op de duurzaamheid in de landbouw. Hij vraagt aandacht voor de biologische landbouw. Ik kan het niet altijd goed volgen, maar dat verwondert mij niet. Collega Fiers, zolang zit ge nog niet hier in de raad. Maar indien ge met sommige van uw voorgangers uit de fractie zoudt spreken dan zult ge horen dat ik nooit degene geweest ben die de tegenstellingen tussen natuur en landbouw heeft willen opkloppen. Ik heb mij altijd op het standpunt gesteld – en dat was ook de houding van onze dienst Landbouw – dat we de tegenstellingen niet moeten opkloppen, omdat we op veel vlakken samen partner kunnen zijn voor een aantal projecten. Ik heb altijd gepleit voor dialoog en overleg en ik ben heel blij dat er op tien jaar tijd, wat dat betreft, heel veel gebeurd is in Vlaanderen. Het heeft ook te maken met het feit dat het imago van landbouw verbeterd is. Kijk naar het laatste onderzoek over het imago van landbouw. Daar is veel verbeterd. Als ge deze morgen de commentaren gehoord hebt van het onderzoek dat men in Leuven gevoerd heeft over: wat is een rechtvaardig inkomen? Dan zult ge ook gehoord hebben dat de publieke opinie vindt dat boeren wel meer mogen verdienen. Soms zijn ze niet zo genuanceerd die verhalen. We gaan het daar niet over hebben. Maar dat heeft ook meegespeeld in die nieuwe relatie tussen landbouw en natuur. Landbouwers vandaag zijn in de eerste plaats ook goedgeschoolde bedrijfsvoerders. Die weten dat goed overleg met hun omgeving, inclusief met de groene beweging, belangrijk is. En ik stel tot mijn grote verrassing vast dat de man die u met name genoemd hebt, van de Belgische Boerenbond, dat hij er wel in geslaagd is een goed communicatiekanaal met bijvoorbeeld die natuur op poten te zetten. Dat ze een gezamenlijk charter gepubliceerd hebben, dat ze elkaar regelmatig zien. Dus zo slecht zullen de ideeën van die man dan ook niet zijn. Wat de cijfers betreft in ons budget, die voor natuur en milieu bedragen zelfs iets meer dan het dubbele van die voor landbouw. Ik geloof 9,12 miljoen euro voor natuur en milieu – ik heb het hier voor me.

De heer Fiers, bij interruptie

We kopen geen landbouwgrond aan.

De heer gedeputeerde Vercamer

En voor landbouw 4,6. Ik ben daar altijd een beetje jaloers van. Maar goed. U hebt het ook over: zijn er contacten met VELD? U weet dat ik voorzitter ben van een 'concurrerende' vereniging, de Vlaamse volkstuin en veld, maar we zijn nu beide erkend als sociaal-culturele vereniging, we zijn on speaking terms. We hebben hier al de voorzitter ontvangen, we hebben hem ook uitgenodigd op ons congres, dus wat dat betreft is de communicatie beter dan vroeger. Maar het is nu eenmaal een vereniging zoals er

vele verenigingen zijn. Weliswaar met specifieke doelstellingen, en u weet dat onze diensten, niet die van landbouw, maar vanuit onze dienst Natuur, dat we regelmatig samenwerken met VELD, daar waar het pas geeft. Dat is geen oekaze dat het moet, maar waar het pas geeft zetten wij middelen in die van elders komen omdat we niet alles zelf kunnen doen. Erosie, u hebt gezien dat we daar budgetten voor voorzien hebben. Daar is een zeer goede samenwerking. De coördinatie is in handen van het provinciaal centrum van milieu. Maar landbouw gaat op het terrein boeren zoeken voor dat PCM om die projecten op te zetten. Wij werken daar technisch aan mee. Dat is dus eigenlijk een goede zaak. En dat we zoveel middelen inzetten voor het toegepaste onderzoek inzake landbouw is niet toevallig. U stelt daar een vraag over. Dat is niet toevallig. Het is het logisch uitvloeisel van een van de weinige concrete engagementen die uit het kerntakendebat een aantal jaren geleden gekomen is. Het kerntakendebat dat mij en velen onder ons ontgoocheld heeft. Omdat men geen afstand wilde doen van de terreinen waarop men actief was. De territoriumtheorie heeft daar voor 100% gespeeld. Behalve op een paar concrete punten. Bijvoorbeeld rond het toegepast wetenschappelijk onderzoek voor landbouw. Wij hebben gezegd dat wij dat voor ons gingen nemen, coördinerend gingen optreden. Het heeft ook vaak te maken met regionale specialiteiten. Het proefcentrum voor de sierteelt zit niet toevallig in Oost-Vlaanderen. Akkergewassen zitten niet toevallig in West-Vlaanderen. Fruit zit niet toevallig in Limburg. Wij hebben daar afspraken over met de provincies onder elkaar. Dat draait goed. We zijn blij dat we daar ook, dankzij de budgetten die deze raad stemt, onze verantwoordelijkheid in kunnen nemen. Globaal, en dat zijn de vragen die zowel collega Van Duyse – bij monde van mevrouw Van Keymolen – als meneer Fiers gesteld heeft, land- en tuinbouw zorgt voor voldoende veilig en verantwoord geproduceerd voedsel. Dat is een totaal andere opdracht dan de opdracht die we onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog kregen. Toen moesten we vooral veel voedsel produceren. Vandaag moet het veilig zijn, verantwoord geproduceerd worden en voldoende. Er is een verschil tussen voedselveiligheid en voedselzekerheid. De huidige consument legt vooral de klemtoon op voedselveiligheid, omdat hij ervan overtuigd is dat er hier eten genoeg is. Hoelang dat nog gaat duren, weet ik niet, dat is een andere discussie. Een tweede opdracht voor de landbouw is: meewerken aan een beleefbaar platteland. Niet toevallig dat de plattelandsmiddelen uit het landbouwfonds komen. Dat is de tweede pijler van de landbouwpolitiek. Omdat het vaak ook grote ruimten zijn die door landbouw gebruikt worden. Landbouw blijft een belangrijke economische drager van het platteland. Duurzaamheid is daarbij een veelomvattend begrip, dat in elke missive, in elke beleidsverklaring zijn plaats moet krijgen. Het is een beetje een containerbegrip geworden. En daar zit een gevaar in. Containerbegrippen worden te pas en te onpas gebruikt. Dus als wij dat gebruiken in landbouw dan proberen we altijd goed op te letten dat we dat in een goede context gebruiken. Dus het voorbije decennium bijvoorbeeld heeft de wereldlandbouwmarkt grondige wijzigingen ondergaan. Die wijzigingen laten zich ook bij ons in het dichtbevolkte Vlaanderen voelen. Dat is ook een van de grote problemen voor de landbouw. Dat Vlaanderen zo dicht bevolkt is en dat ruimte een schaars goed geworden is. Landbouw zet 56.000 ha beschikbaar aan andere sectoren in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het enige dat zij vragen is rechtszekerheid te hebben over de resterende 750 ha. Maar het feit dat wij zo dicht bevolkt zijn en zo veel claims op de grond krijgen wil zeggen dat alle boeren burens hebben. Dat er specifieke vragen zijn rond geluidsemmissies, rond geuremissies, noem maar op. Het zijn allemaal specifieke problemen. Landbouw wordt bedreven binnen de nauwe relatie platteland en stad. Laten we wel wezen, de stad is nooit veraf in Vlaanderen. Alhoewel, ook 'stad' is in Vlaanderen een relatief begrip. Gent, grote stad, 250.000 inwoners. Ik ben al op veel plaatsen in de wereld geweest waar er veel meer volk woont. Maar goed, dus de relatie stad en platteland is altijd dichtbij. Als de landbouwinkomens stijgen, stijgen ook de voedselprijzen op wereldschaal. Maar ook milieu, klimaat, gezondheid, armoede, honger spelen mee een rol in duurzaamheid. Want duurzaamheid is een ruim begrip dat niet alleen een ecologische component heeft maar ook een economische component. Men moet ook zijn boterham verdienen. Het heeft ook een rechtvaardigheidscomponent in de noordzuidverhouding. Ook daar, meneer Fiers, de voorzitter van de Boerenbond waarnaar gij verwezen hebt, een merkwaardige coalitie. De Boerenbond en Oxfam. Maar het werkt. Het werkt bijzonder goed. Zij gaan samen bewustmakingsprojecten maken. Hier in Vlaanderen. Beide zijn geïnteresseerd in fairtradecampagnes. Het zijn prachtige dingen die op dat terrein gebeuren. Volledige analyse van de duurzaamheid van de Oost-Vlaamse land- en tuinbouw kan ik hier niet maken. Ik kan u wel een paar voorbeelden vertellen. Oost-Vlaamse sierteeltbedrijven hebben in september het FFP fairtradelabel gekregen. Zij mogen de eerste fairtrade producenten in de sierteelt genoemd worden en verkopen ook fairtrade producten uit de sierteeltsector. Dat is een primeur voor Vlaanderen. Zij zijn in Oost-Vlaanderen. Ik ben daar fier op. Biologische teeltwijze heeft een aandeel in de duurzaamheid. Naar mijn smaak nog te weinig aandeel in de oppervlakte. Zeker als ik dat vergelijk met Oostenrijk, met Duitsland die grote landen zijn voor bioteelt. Maar wij treden daar beleidsmatig niet veel in op. Wij zeggen vanuit deze deputatie dat wij geen ideologische keuze maken voor of tegen gangbare landbouw, voor of tegen biolandbouw. Wij zeggen: de consument bepaalt hoeveel bioproducten er zullen geteeld worden. Technisch kunnen we

DEBATTEN

veel in de landbouw. Als ge morgen als consument allemaal vierkante tomaten vraagt, dan krijgt ge dat want we kunnen dat maken. Geen enkel probleem. Het zou misschien ecologisch interessant zijn, we kunnen die veel beter stapelen voor transport. Natuurlijk. Eieren zijn een probleem. Dat kunnen we nog niet. Maar bij tomaten kunnen we dat. Technisch is dat mogelijk. De technologie is hier ontwikkeld. Van Montague en Shell, dat zijn formidabele namen. Van Montague was onlangs hier te gast op een congres van de internationale landbouwjournalisten. Ik ben daar aandachtig gaan luisteren maar mijn Engels was niet zo goed. Maar dat is een andere discussie. Dus wij kunnen heel veel en als de consumenten dat willen, dan gaan ze bioproducten krijgen. Wat wij wel doen, dat is het onderzoeken en de teelt organiseren. Ook de boeren hebben recht op technologische ondersteuning. En waarom ondersteunen we die? Alleen omdat we afspraken gemaakt hebben in de landbouwindustrie. Omdat we daar als provincies daar een historische rol in hebben. Ge moet maar eens de verslagen uit de provincieraden lezen. Er zijn veel vernietigd bij de brand in 1944 als de Duitsers die in brand gestoken hebben. Maar er bestaat nog een aantal exemplaren. Ge moet die provincieraadverslagen van voor de Tweede Wereldoorlog eens lezen. Het meeste van wat hier verteld werd, dat ging over de landbouw, over de productiviteit en weet ik wat allemaal meer. We hebben daar een historische rol in als provincie. Wij zijn daar altijd in geïnteresseerd geweest. Eerst voor de boterham van de mens zorgen, daar was die provincieraad in geïnteresseerd. Ook voor de bioteelt zorgen wij voor het wetenschappelijk onderzoek. Er zijn afspraken gemaakt waarbij we efficiëntie en effectiviteit kunnen garanderen. Sierteeltonderzoek, groentenonderzoek zitten hier. En wat bioteeltonderzoek betreft, alle proeven in Vlaanderen worden gecoördineerd, vroeger door de PCBV, vandaag door het CCBV, coördinatiecentrum voor biologische teelt in West-Vlaanderen. Maar wat de beschutte teelten betreft, onder glas, bioteelt onder glas, dat is een zaak voor Kruishoutem met het proefcentrum. Daar zijn goede afspraken over gemaakt. Ik weet wel, dat staat haaks op uw visie. Bioteelt onder glas is vloeken in de kerk. Kweken onder glas is uw ding niet. Ik weet dat. Ge hebt het daarnet gezegd. Maar zolang de consument tomaten vraagt met kerstfeest, die hier gekweekt zijn, zullen de boeren die maken zolang ze daar een boterham mee kunnen verdienen. Ge kunt daarvoor of daartegen zijn, en wij gaan er mee voor zorgen dat dit onder ordentelijke omstandigheden gebeurt door inderdaad met wetenschappelijk onderzoek, ook inzake bioteelt waarbij biogeteelde tomaten en paprika's uit Kruishoutem. Bij gelegenheid moet ge daar eens gaan kijken. Met een prachtige nieuwe infrastructuur, 750.000 euro, *[enkele woorden onverstaanbaar doordat de microfoon niet wordt gebruikt]* dat zal mij anders verwonderen. We hebben nu een medestander. Ik zal mijn lobbyactiviteiten uitbreiden. De helft daarvan is door de provincie betaald. De andere helft door Vlaanderen. Het is een prachtige infrastructuur. Bij gelegenheid moet ge eens gaan kijken. Misschien moet onze commissie Landbouw, meneer de voorzitter, daar eens een werkbezoek aan brengen, het is een tijdje geleden dat we daar geweest zijn. We zullen het kunnen zien en ge zult een enthousiaste uitleg krijgen van onze coördinator voor de bioteelt. Ik denk dat ik daarmee het voornaamste gezegd heb.

Landbouw en natuur. Twee tussenkomsten, van collega Stockman en collega Lampaert, die onder de indruk waren van de actie 'verbijsterende bijen'. Zij zeggen dat het een idee is daar iets aan te doen. We zijn eigenlijk blij dat we daar rap op ingespeeld hebben. Een eenvoudige formule. De mensen hebben zo graag iets voor niets, dat is ongelooflijk als ge dat ziet. Als ze die zakskes zaad kopen. Ze verrijden daar soms 200 frank voor om een zakske zaad van 20 frank te krijgen. Maar het effect is er en de mensen zijn ermee bezig. Niet alleen het uitzaaien van dat zaad is belangrijk voor die bijen maar het feit dat mensen er gewoon voor klappen, dat ze ermee bezig zijn, dat is een formidabele, goedkope bewustmaking. Ge moet daar niet veel ruimte voor inhuren, want die is kostbaar, noch spotjes op de regionale televisie. We gaan trouwens dat aantal plaatsen een beetje uitbreiden. Er is een arrondissement dat wat minder goed bedeed was. Maar we hebben daar wel provinciale ankerpunten in onze scholen. We gaan dat dus rechtzetten. We hebben er voor gekozen het areaal bijenvriendelijke planten aanzienlijk op te trekken. Het zou mij verwonderen indien de voorzitter van een of andere bijenvereniging daar niet zou wezen. Maar ik weet wel dat imkers veel bonden hebben. Soms splitsen die bonden eens af. Ik ga dat verhaal hier niet doen. Ik ga mij daar niet mee bemoeien. Het zijn allemaal mijn vrienden, zeg ik dan. Maar het zou mij verwonderen indien hij dat niet zou weten, want wij richten ons bewust tot de imkerverenigingen. Zo krijgen zij standaard zelf 1000 zakjes zaadmengsel om dat te verdelen. Wij hebben er totaal 2500 verdeeld, want bijen zijn belangrijk voor de landbouw. Wij hebben ook 7 boeren die op hun perceel dit mengsel in combinatie met graan uitzaaien. Dat gaat om 72 ha. Ge kunt zeggen: dat is niet veel. Maar het is een begin. We hopen dat er nog op zullen volgen. We hebben in 34 gemeenten een areaal van 7,92 ha kunnen inzaaien. En het is belangrijk dat de communicatie en sensibilisatie door de gemeenten samen met de provincie gevoerd wordt. En uw concrete vraag: ook in 2011 wordt natuurlijk de landbouw gestimuleerd waarbij het verspreiden van bloemenzaden aan verschillende doelgroepen terug een concrete actie is. De actie wordt herhaald in 2011, waar nodig bijgestuurd door betere regionale

spreiding. En we hopen dat we ook onze doelgroepen kunnen uitbreiden. Bijvoorbeeld via de volkstuinders en via de wildbeheereenheden.

Landbouw en voeding. Een ander thema, ik ben half op weg. De collega De Roo had het over de agro-voedingcluster. Ik ben heel blij met die tussenkomst want landbouw is meer dan de pure productiebedrijven. We hebben economisch gezien een zeer belangrijke agro-voedingscluster. In historisch perspectief heeft de landbouw en de voedingsnijverheid in Oost-Vlaanderen altijd een belangrijke rol gespeeld. Vandaag is dat niet anders. De eindproductiewaarde van de Vlaamse agro-voedingscluster bedraagt 50 miljard euro. Dat is 2000 miljard Belgische franc. Waarvan 5 miljard in de productielandbouw gerealiseerd wordt, op de boerderijen en de tuinderijen. Er zijn bijna 45.000 bedrijven actief, waarvan drievierde in land- en tuinbouw, en er worden meer dan 100.000 personen te werk gesteld in de agro-voedingscluster. De vraag of de boer daar een graantje van mee kan pikken is niet eenduidig te beantwoorden. Want hij staat vooraan in die agro-voedingscluster. En de meerwaarde wordt vaak hogerop in die kolom gerealiseerd en niet altijd bij de boer. Dus het landbouwbeleid is trouwens op Europese leest geschoeid en de provincie komt niet tussen in de keus die de ondernemer moet maken. We hebben een aantal niches in dat landbouwbeleid. De rol van de provincie Oost-Vlaanderen en het streekbestuur is er één waarbij we proberen in te zetten op innovatie. Door een aantal slimme combinaties in de samenwerking van wat wij noemen de vier o's: onderzoek, onderwijs, ondernemen, overheid. Projecten rond de verkoop van hoeveproducten en de marketing van streekproducten zijn daarbij een passende illustratie, maar dat is een kleine niche tegen heel die agro-voedingscluster. En op die niches zijn we actief. We hebben ook een aantal projecten lopen. In goed overleg trouwens met de tiende directie – vroeger de tiende directie, vandaag de directie Economie – en met collega De Buck die ervoor gezorgd heeft dat die projecten ook Europees erkend en gefinancierd worden. Maar misschien dat hij daar later nog op terug zal komen. Wij doen dat samen met West-Vlaanderen en met Oost-Vlaanderen. Wij hebben een biobase productie-eenheid die in Zelzate is, als ik mij niet vergis. We doen dat allemaal samen. We spelen daarin niet de hoofdrol maar we zijn een erkende medespeler.

Landbouw en educatie. Collega Fiers maakte daar een beetje een opmerking over: ze gaan zich in landbouw ook met educatie bezighouden. Wel, imagoversterking is een belangrijk onderdeel van ons provinciaal plattelands- en landbouwbeleid. Raadslid Colen heeft terecht gewezen op het subsidiereglement om schoolbezoeken op de boerderij te stimuleren. En wie de sector niet kent, wie de kleuterscholen en de lagere scholen niet kent, die zegt: waar zijt ge nu mee bezig? Een klein subsidietje om een bedrijf te bezoeken? Dat is het klein subsidietje dat die de scholen over de brug helpt om dat bedrijf in hun buurt eens te gaan bezoeken. En het feit dat nu het maximum factuur is voor school, is stimulerend. Want in plaats van naar de watervallen van Coe elk jaar te gaan, is daar een bedrijf op 500 m van de school. De kleintjes kunnen dat te voet doen en bij de groteren kunnen ze daar een mooie fietstocht van maken. En ze krijgen daar een kleine vergoeding voor om het educatief pakket, dat ook ontwikkeld is voor die bezoeken, mee te financieren. Dus de subsidie als school en de initiatieven voor buitenschoolse opvang worden goed geapprecieerd. Dat blijkt uit de evaluatieformulieren. Tot op heden zijn er 136 aanvragen ingediend waardoor 2992 kinderen een Oost-Vlaamse boerderij mochten beleven. Wij zetten die actie in 2011 verder. Onder voorbehoud van goedkeuring door deze raad is er een bedrag van 12.500 euro voorzien. Na evaluatie van het huidige subsidiereglement wordt in december 2010 een aanpassing aan dat reglement voorgelegd. We gaan dat subsidiebedrag een klein beetje verhogen tot een 50 euro.

Landbouw en omgeving. Collega Verheirstraeten, agrarisch bouwen, dat is u niet ontgaan. In maart van dit jaar heeft het interprovinciaal plattelandsoverleg van de Vlaamse bouwmeester een studiedag georganiseerd over agrarisch bouwen en de agrarische architectuur in Vlaanderen. Daar zijn nogal wat beleidsaanbevelingen uit voortgevloeid naar architecten, constructeurs, landbouwbesturen en administraties. In Oost-Vlaanderen is het zo dat landbouwers met bouwplannen aan onze dienst Landbouw en Platteland een advies kunnen vragen in verband met de optimale agrarische architectuur. Zij kunnen van ons suggesties krijgen voor de goede inplanting, vormgeving, gebruik van materialen en kleuren afgestemd op de omgeving. In die grote monotone opslagplaatsen en prefabelementen kun je een verzachtend element inbrengen door met wolfsdaken te werken. Dan knot ge die grote gevels wat af. Als ge daarbij dan nog het verstand hebt om een beetje beplanking aan te brengen op gevels dan krijg je een totaal ander zicht. Wie dat combineert met een slimme erfbeplanting krijgt een goede landschapsintegratie. We maken daar veel reclame mee. Veel promotie daar rond omdat het van belang is dat men dat bij het begin van een bouwproject incorporeert. Het achteraf aanbrengen is te moeilijk. Plannen wijzigen in de loop van de procedure is vaak onmogelijk, omdat je geen essentiële wijzigingen meer moogt aanbrengen. Dus het is zaak om er van bij het begin bij te zijn. Dat vraagt aandacht, dat

DEBATTEN

vraagt tijd. Ook vanuit sommige gemeenten krijgen we gelukkig de laatste tijd dergelijke vragen binnen. Ook verwijst men vanuit de technische dienst van kleine gemeenten naar de provincie. Men heeft het soms over de bestuurskracht van kleine gemeenten. De eerste gemeenten die klaar waren, burgemeesters uit Meetjesland in deze raad, om op koers te zijn met ruimtelijke ordening, waren onze kleine gemeenten. Het zijn vaak die kleine gemeenten die ook doorverwijzen naar onze dienst Landbouw, omdat het ook meestal plattelandsgemeenten zijn waar nogal wat boerenbedrijven zijn. Informatie over dit thema wordt verspreid via een brochure 'Landbouw en landschap', inspirerende ideeën voor uw bedrijf. Daar wordt aan de hand van foto's getoond wat mogelijk is. Een kleine ingreep. Er zijn infomomenten voor boeren. In 2011 wil de dienst voorbeelden van goede praktijk, die intussen verzameld zijn, uitprinten in een inspirerend voorbeeldboek. In de loop der jaren hebben we toch al wat materiaal bijeen. Die basispublicatie die we hebben, willen we aanvullen en we willen ons daar vooral richten op constructeurs en architecten. Bij de advisering agrarisch bouwen hebben we ook de landschapbedrijfbeplanting. Wij spreken vandaag meer van landschapintegratie en landschapbedrijfbeplanting dan van erfbeplanting. We hebben ook aandacht voor biodiversiteit via een Interregproject, dat we samen met andere provincies doen en dat eigenlijk door de provinciale landbouwkamer uitgevoerd wordt en dat loopt tot september 2011.

Landbouw en platteland. We zijn er bijna. Dat zijn collega De Coninck en collega Willems. Niet omdat zij uit buurgemeenten komen, maar het zijn mijn twee ondervoorzitters in het leaergebied Meetjesland/Scheldestreek. Zij kennen de problematiek. Het zijn echt twee plattelandsgemeenten die inderdaad nog veel boeren hebben maar die ook geïnteresseerd zijn in de mogelijkheden die passen in plattelandsontwikkeling en als leaergebied. Collega De Coninck heeft al concrete projecten in het oog en u vraagt concrete cijfers. Ik ga proberen u te antwoorden op uw vragen. Als nog iets te kort zou zijn dan moet ge het mij nog eens vragen. Het zijn veel cijfers. De projecten kennen een uitvoeringstermijn van ongeveer tweeënhalf jaar. Dus ik kan u nog niet alle cijfers geven die uitbetaald zijn, maar toch wel veel.

- In 2007 waren het leaergebied Meetjesland/Leie/Schelde en het leaergebied Vlaamse Ardennen volop bezig met de afbakening. Oproep 2007 voor het totale grondgebied op dat moment. Uiteindelijk werden er 22 projecten uitgevoerd tot 30 juni 2009, met een projectinvestering van 1,46 miljoen euro. Alle middelen zijn uitgekeerd. 98,5% van de cofinanciering is op. Dat is een formidabel resultaat. Dus dat ging over 492.550 euro provinciale middelen naast de Europese en naast de Vlaamse. Geografisch gezien werd een vijfde van de projecten uitgevoerd in de gehele provincie. Gevolgd door regioprojecten in het arrondissement Gent-Eeklo, 16,5%. De andere zijn ongeveer 15% in het andere arrondissement. Dendermonde was hier benadeeld. Die hadden 1%, maar één heel klein project. Vaak is dat een teken dat men niet creatief genoeg was om op tijd een aanvraag te doen, collega, maar misschien zou het verschijnen van u in de deputatie daar veel aan veranderen in de toekomst.
- In 2008 18 projecten. Die liepen tot juni dit jaar. 24,64% was provinciedekkend, 34% van het arrondissement Gent, 10% van Sint Niklaas, 15% voor Oudenaarde. In het leaergebied Vlaamse Ardennen 25 projecten en bijna 80% is besteed, dus 20% is niet besteed. Dat kunnen we gebruiken voor projecten dit jaar. En in het leaergebied Meetjesland/Leie/Schelde eveneens 22 projecten met een besteding van net geen 70%. 2 ietwat grotere projecten zijn uiteindelijk niet doorgegaan. Die middelen zijn niet verloren. We kunnen die recupereren. Maar de financiële afwikkeling is nog niet helemaal rond. - - 2009: 13 projecten in As-drie, bij leader Vlaamse Ardennen 9, leader Meetjesland/Leie/Schelde 13. Die zijn volop in uitvoering. Die lopen nog tot 30 juni 2011. Ik zal u dan kunnen zeggen hoe het zit met de besteding.
- Voor 2010 werden voor de As-drie projecten elf projecten goedgekeurd. Leader Vlaamse Ardennen tien, leader Meetjesland/Leie/Schelde twaalf. Dat loopt af in 2012. Ook dan kan ik u maar de financiële cijfers geven.

Collega Willems: Plattelandcentrum en beheer van de Huysmanhoeve. Wel, we werken daar met meerdere gedeputeerden samen. Sommigen zullen zeggen: wat een versnippering van de bevoegdheid! Andere zullen zeggen: dat is interessant dat ge mekaar vindt in een gezamenlijk project vanuit diverse invalshoeken. In Europa zouden ze zeggen: bravo, dit is echt multilevel governance. Vanuit diverse hoeken en bevoegdheden een project bekijken. Vanuit Landbouw en Platteland is een structurele subsidie van 89.500 euro toegekend. Die bestaat uit een basissubsidie van 62.500 euro voor de werking en 27.000 euro, dat is een middel dat we gerealiseerd hebben vanuit een aantal zaken in het Leen, waar het plattelandscentrum mee samenwerkt voor de organisatie van plattelandsklassen. Daarnaast is er een PDO, een plattelandproject ingediend ten bedrage van 335.000 euro. Waarin de promotor zelf 100.000 euro moet bijdragen. Want bij plattelandsontwikkeling is het zo dat men niets voor niets krijgt. Minstens 35% van de kostprijs moet ge zelf dragen. Wij appelleren daarmee aan de eigen verantwoordelijkheid van indieners en het appelleren aan de eigen verantwoordelijkheid verhoogt de slaagkansen van een project. Ze zijn dus niet zo vrijblijvend als men soms denkt. Op deze wijze wordt in 2011 dan de verdere

uitbouw en ontsluiting van de Huysmanhoeve in het kader van dat plattelandsproject door het plattelandscentrum tot en met 30 juni 2012 voorzien. Daarnaast zullen afspraken met het plattelandscentrum in het kader van het beheer over een langere termijn en vooral vanuit het perspectief toerisme geformaliseerd moeten worden. Maar we hebben daar nog tijd voor. Maar we moeten daar op tijd aan beginnen want ten laatste in 2012 moet dat rond zijn, willen we de continuïteit op termijn waarborgen. Wij zullen daarvoor mogelijk nog in 2012 ook een aantal middelen moeten voorzien, maar dat is vandaag te vroeg. We zullen volgend jaar rond deze tijd daarover kunnen praten. Verdere planning van de renovatie wordt ook mee gevolgd vanuit de dienst Patrimonium, hoe kan het ook anders? Maar we zijn in elk geval blij dat door het samenbrengen van diverse spelers en door het inzetten van plattelandsmiddelen we eindelijk die site leefbaar zullen kunnen maken en zullen kunnen gebruiken waarvoor ze bestemd is, namelijk een toeristisch ankerpunt in het Meetjesland.

Landbouw en exoten. Dat is mooi om te eindigen, iets exotisch. Collega De Vos, 'Kauwen in de schouw', is de titel voor een boek of minstens voor een gedicht. Wat de vraag betreft rond de problematiek van kauwen, kan ik kort zijn. Diersoortenbesluit, het zoveelste besluit. Het is wel een goed besluit want het brengt veel dingen samen. Dat is met veel dingen. Maar dat is Vlaamse regelgeving die een aantal oudere wetgevingen vervangt over beschermde dieren en beschermde vogels en uitvoering geeft aan diverse internationale richtlijnen en verdragen, habitatrichtlijnen, vogelrichtlijnen. Welk je ook in het provinciaal beleid, bijvoorbeeld bij het verlenen van ruimtelijke vergunningen tegenkomt. Men moet daar rekening mee houden. Specifiek voor de kauw kan de bestrijding gans het jaar ter voorkoming van schade aan professioneel geteelde gewassen, maar alleen overdag. Van zonsopgang tot zonsondergang. De bestrijding kan alleen met vuurwapens en met roofvogels. Trechervallen, de beste vorm van bestrijding, moogt ge niet inzetten. Wel in de bestrijding van de kraai en de ekster moogt ge die gebruiken. Dus als ge daar staat moet ge zeggen dat het voor een kraai of een ekster is en niet voor kauw. Maar kauwen zijn een probleem. Ook voor particulieren soms, niet alleen voor boeren. Wie daarmee geconfronteerd wordt, dat is niet altijd leuk als die in uw schouw zit. Het is net hoe graag u ze ziet natuurlijk. Individuele tussenkomsten kunnen wij als provincie niet organiseren. Maar mogelijk zou rattenbestrijding Oost-Vlaanderen dat kunnen doen. Zij onderzoeken trouwens tegen een algemene vergadering van volgend voorjaar de mogelijkheden hun dienstverlening uit te breiden. Op termijn dromen ze eigenlijk van een soort groen omnium. Op een verantwoorde groene manier aan bestrijding doen van exoten, inclusief kauwen. Indien dat mogelijk zou zijn, dan zouden we een goed instrument hebben dat de kritiek ook van allerlei dierenbeschermers kan doorstaan. Als men het op een verantwoorde manier doet, dan zou die dat bestrijdt via Rato automatisch over een soort label kunnen beschikken dat dit op een verantwoorde manier gebeurt. Maar dat is de autonome verantwoordelijkheid van Rato. Sommigen onder u zitten in de algemene vergadering of de raad van bestuur. Dus de bestrijding van de kauw wordt in die denkoefening meegenomen.

Meneer de voorzitter, collega's, ik denk dat ik rond ben met die antwoorden. Ik heb die zo goed en zo kwaad als het gaat proberen te beantwoorden. Ik probeer volledig te zijn en toch niet te lang. We zitten binnen onze timing, meneer de voorzitter. Ik dank u dat ge allemaal zo aandachtig geluisterd hebt.

[applaus]

De heer voorzitter

Meneer Vercamer, het is 15.50 uur en niet 16.50 uur. Let daar op, let daar op. U hebt vijftig minuten geantwoord op twaalf tussenkomsten. Dat is niet min. Dat is fatsoenlijk en beleefd en toch volledig. Vraagt iemand het woord? Dan gaan we door naar de volgende zes vragen.

3. ZES TUSSENKOMSTEN OVER: LOGISTIEK, GRIFFIE, JURIDISCHE ONDERSTEUNING, COMMUNICATIE, ICT, FINANCIËN EN PERSONEEL

LOGISTIEK

De heer voorzitter

DEBATTEN

Eerst over logistiek, één tussenkomst. Meneer Joris. Bedenkingen over aankopen eigen voertuigen versus leasen. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik heb toelichting 42 aandachtig gelezen. Daar lijkt het mij vanzelfsprekend in dat als men voor een korte termijn een auto nodig heeft, zeg zes maanden of een jaar, leasen goedkoper zal zijn. Als het voor een lange termijn wordt, zes jaar of misschien tien jaar, zijt ge misschien beter af met kopen. Als ge voertuigen aankoopt, hangen daar hogere verzekeringskosten en waarschijnlijk onderhoudskosten en nog bijkomende kosten aan vast. Dat is heel logisch dat ook die posten in het budget geschreven zijn en dat was mooi evenredig. Daar heb ik niets op aan te merken zoals ik ook in het algemeen op de boekhoudkundige capaciteiten van de eerste gedeputeerde weinig aan te merken heb. Het is echter twijfelachtig, gezien of we dat nu graag hebben of niet, gezien de onzekere toekomst van de provincie, of er nog genoeg lange termijn is om die overgang van leaseauto's naar koopauto's te verantwoorden. Als we er zeker van zijn dat we nog zes of tien jaar al die wagens nodig hebben, dat al die diensten er nog zijn en dat die even groot zijn, koop gerust. Maar graag of niet, we zijn daar niet zo zeker van. Als ik een gedeputeerde was, dat zal nooit gebeuren, dan zou ik in de huidige politieke situatie liever nog eventjes langer auto's leasen. Ik had ook graag geweten wat ongeveer het kantelmoment is. Na hoeveel jaar wordt kopen voordeliger dan leasen? Ik heb daar slechts een vaag idee van. Belangrijker dan het geld, denk ik, is dat er achter heel het concept van representatieve voertuigen een grote denkfout schuilt. Een denkfout die we klakkeloos overnemen uit de bedrijfswereld. In de bedrijfswereld kan een bedrijfsleider, een directeur, scoren misschien in hun imago door met een chique dure auto te rijden en daarmee uit te stralen: kijk eens wat een degelijk solide bedrijf wij zijn! Kijk eens hoeveel winst wij maken. In een openbaar bestuur, denk ik, dat dit psychologische mechanisme volledig omgekeerd is, want wij maken geen geld. Wij innen geld en wij gebruiken dat. En ik denk dat als ge een associatietest zou laten doen, en ge hebt allemaal psychologen in dienst, de associatie die een dure wagen van een politicus maakt, dat daar heel weinig positieve associaties aan vast zitten. Dat de meeste associaties in de richting zullen gaan, misschien ten onrechte maar ze zullen er zijn: profitariaat, arrogantie, verspilling. In de moderne democratische samenleving scoren politici gewoon beter, niet als ze met de fiets of te voet gaan, dat hoeft ook weer niet, als ze een imago van soberheid, zuinigheid, bescheidenheid en efficiëntie uitstralen en als dat ook weerspiegeld wordt in de keuze van uw voertuig. Een klein autootje is genoeg voor een chauffeur en een gedeputeerde of twee gedeputeerden. Dat mogen zelfs nog flinke kerels zijn, die kunnen in een klein autootje. Dat zou door de kiezer en het publiek positief geapprecieerd worden. Dat zijn geen gasten met een dikke nek. Die komen hier niet bluffen met een grote auto die ze op onze kosten hebben gekocht, maar die zetten ook de tering naar de nering. Dat zou positief overkomen. En ik zie mijn collega Fiers al denken: ja, het zou nog beter zijn voor het milieu ook. Maar dat is zijn thema, niet zo zeer het mijne. Ik wil u vragen naast de afweging leasen of kopen, in onze onzekere situatie, ook heel dat concept van een representatieve auto eens van de bodem af te bekijken. Want ik denk dat we daar een verkeerd idee van hebben hoe dat representatieve, dat imago, vandaag werkt. Ik denk dat dit gewoon contraproductief is. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris.

GRIFFIE

De heer voorzitter

We gaan over naar onze griffie. Meneer Joris, blijf maar staan. vragen over de herverdeling van het krediet voor reiskosten en voor buitenlandse missies. U hebt het woord. Rustig en sereen zoals ge altijd zijt.

De heer Joris

Toelichting 41 vermeldt dat het hier gaat om een herverdeling van reiskosten voor buitenlandse missies. Dat is natuurlijk extreem vaag. Herverdelen kan van alles betekenen. Dat betekent dat ge sommige posten minder neemt en andere posten meer. Natuurlijk, maar welke? En die verschuivingen? Ja, er wordt met geld geschoven maar in welke richting schuift het? Welke posten krijgen meer geld en welke posten krijgen hier minder? Ik ga niet nog eens over het Groenboek beginnen; u kent allemaal mijn opvatting. Ik vind dat als morgen een grote politieke crisis uitbreekt en het Groenboek wordt op de afvalbelt gegooid of in de papierversnipperaar en er komt geen Witboek en de provincies blijven in hun huidige vorm bestaan, wat velen van u van ganser harte hopen, ik begrijp dat, dan nog vind ik dat het grote vliegende circus van onze internationale betrekkingen, dienst Externe Relaties, ons Ministerie van Buitenlandse Zaken, zoals ik het gisteren voor de grap noemde, dat dit opgedoekt mag worden. Dat het drastisch afgeslankt zou mogen worden. Ik hoop dat u nu gaat zeggen dat die verschuivingen al een eerste stap in die richting zijn. Maar ik denk het niet.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Dat was inderdaad kort.

JURIDISCHE ONDERSTEUNING

De heer voorzitter

Juridische ondersteuning. Tussenkost, de heer Philippe de Coninck. Problematiek van de doorverwijzing Gas-pv's. Gemeentelijke administratieve sancties is dat. Vanuit de provincie naar de bemiddelingsdienst. Meneer De Coninck.

De heer De Coninck

Dank u, voorzitter. Geachte voorzitter, geachte gedeputeerde, geachte collega's, in 1999 kregen de gemeenten via het systeem van gemeentelijke administratieve sancties de mogelijkheid om bepaalde overtredingen zoals wild plakken, sluik storten en graffiti vast te stellen, te vervolgen en te sanctioneren. Op die manier wilde men de kleine criminaliteit stellen en efficiënter bestrijden. In het kader van deze administratieve procedure kan of kon de gemeenteraad eveneens voorzien in een bemiddelingsprocedure. Deze bemiddelingsprocedure heeft tot doel de dader de kans te geven om de schade die hij heeft aangericht te vergoeden of te herstellen. Het doorverwijzen van gas-pv's van provincie naar de bemiddelingsdienst is voor minderjarige overtreders wettelijk verplicht. Voor dossiers van meerderjarige overtreders beslist de provinciale sanctionerende ambtenaar op eigen houtje indien er al of niet dossiers naar de bemiddelingsdienst worden doorverwezen. Niettegenstaande er al overleg is geweest tussen de bemiddelaars van Oost-Vlaanderen en de ambtenaren van de provincie, loopt deze doorstroming stroef. Vanuit het grotestedenbeleid wordt bekeken hoe men een betere doorstroming van dossiers vanuit de provincie naar de bemiddelingsdiensten kan bekomen. Dit geldt trouwens voor alle gemeenten en steden die een beroep doen op de provinciale sanctionerende ambtenaren voor afhandeling van gas-pv's. Ik citeer graag enkele cijfers om het probleem beter te situeren. In 2010 werden 169 bemiddelingsdossiers afgesloten voor het ganse gerechtelijke arrondissement Gent. Van die 169 dossiers werden slechts 16 doorgestuurd via de provincies en 153 door de stad Gent alleen al. Er zijn dus 10 maal meer dossiers doorgestuurd door de stad dan door de provincie. In meer dan de helft van de 169 dossiers werd effectieve bemiddeling opgestart. In 93% was er een overeenkomst tussen de partijen en in 98% werd die overeenkomst volledig uitgevoerd. Deze cijfers duiden nogmaals op het belang van een goede doorstroming en een goede opvolging. Mijn vraag is: hoe kan die doorstroming van de gas-pv's van de provinciale sanctionerende ambtenaar naar de bemiddelaars bevorderd worden? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Coninck.

COMMUNICATIE

DEBATTEN

De heer voorzitter

Communicatie. Tussenkost van de heer Freddy Van Eeckhout. Suggestie om de aankondigingen van de provinciegrens in een eigentijds kleedje te steken. Meneer Van Eeckhout, u hebt het woord.

De heer Van Eeckhout

Ja, meneer de voorzitter, collega's, het zal een zeer korte tussenkost zijn. Ik stoor mij telkenmale – ik stoor mij in feite niet, maar ik stel gewoon vast – dat wanneer ik onze provinciegrens overschrijd, ook die van Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld, dat ik telkenmale het stereotype bord krijg van: de provincie Oost-Vlaanderen heet u welkom. Ik zou toch vragen dat men daar wat meer creativiteit voor aan de dag zou leggen. Ook in het kader van de nieuwe huisstijl die vandaag toch van toepassing is. Ik zie dat die creativiteit wel te vinden is bij steden en gemeenten. Als ik straks naar huis ga dan ga ik bijvoorbeeld naar het 'Denderend Aalst'. Daar stel ik mij toch wel iets voor, de denderende feestvreugde die in Aalst is. Kom ik wat korter bij Brabant, in Ninove, dan heeft men het over 'de oudste, de stoutste, de wijste der steden'. Daar zit toch een zin in. Aangezien Vlaanderen en Gent toch altijd het kloppend hart geweest is van het graafschap Vlaanderen, als dusdanig – het is op een bepaald ogenblik zelfs vijf jaar onafhankelijk geweest; dat is uitgeroepen, meneer de voorzitter, in 1790 op de vrijdagmarkt in Gent hier – maar dat kloppend hart en die dynamiek van Oost-Vlaanderen zou ik toch wel op een andere manier verwoord willen zien. Ik dacht bijvoorbeeld dat als men het kloppend hart, de hartelijkheid van de Oost-Vlaming zou ondersteunen en men zou iets schrijven in de trant van: Oost-Vlaanderen het hart van Vlaanderen, of iets creatiefs om te tonen dat Gent en Vlaanderen in feite het centrum vormen van Vlaanderen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Ik ben niet de man die zal antwoorden, maar een politieke partij heeft in 2006 'hartje van Gent' gehanteerd. Dat is een zeer goed succes geweest. Ik zou inderdaad, ik mag dat niet doen, ik zou u willen steunen in die vraag.

ICT

De heer voorzitter

ICT. Tussenkost van de heer Stefaan van Gucht. Vragen bij het opzetten van het voorziene initiatief van webcasting voor de raadzaal. Meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u voorzitter. Deputatie, collega's, in de beleidsnota op pagina 110 voorziet de deputatie onder de titel 'nieuwe IT-faciliteiten voor de werking van de provincieraad en zijn leden' een investeringsbudget van 40.000 euro voor onder andere een nieuwe steminstallatie, een nieuwe pc en projector voor de raadzaal en het opzetten van webcasting voor de raadzaal. De vraag is echter of het initiatief van webcasting het juiste middel is om de openbaarheid van bestuur te verzekeren. In het verleden was er veel en misschien wel terechte kritiek op de TV Oost-uitzendingen en AVS-uitzendingen. De deputatie trok immers in het begin het laken, of moet ik zeggen het beeld, naar zich toe. Is webcasting een interessant alternatief? Ik betwijfel het. Het is geen continue uitzending à la Villa Politica waar men een korte verduidelijking geeft bij de onderwerpen die aan bod komen. Nee, doordat webcasting zich beperkt tot de opname en weergave van de provincieraad is de informatiewaarde van webcasting zeer laag. Is er dan geen voordeel? Wel, ik vermoed dat de aanwezigheid hier en zeker naar het einde toe van de raad meer zal gewaarborgd zijn. Het lezen van de krant, het gsm'en, het verloop op de banken zal sterk verminderen. Want big brother is watching. In dat verband zal de voorzitter waarschijnlijk wel oppassen, want voor hij het weet verschijnen op YouTube filmkes waarop hij met handen en voeten uitlegt hoe de meerderheid moet stemmen op punten van de oppositie. Ernstiger is de kostprijs te verantwoorden. Want hoeveel van het globale investeringsbudget van 40.000 euro is hiervoor voorzien? En wordt deze uitgave, net zoals de

nieuwe steminstallatie, zoals de eerste gedeputeerde verklaarde, ook niet best opgeschort naar een mogelijke verhuis naar een nieuwe locatie?

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Gucht. Twee tussenkomsten nog van meneer Joris, een over financiën en een over personeel.

FINANCIËN

De heer voorzitter

Meneer Joris, uw eerste vraag: Bij de verdubbeling van het krediet erelonen, presentiegelden en andere vergoedingen. U hebt het woord.

De heer Joris

In vergelijking met het budget 2010 is de post 'erelonen, presentiegelden en andere vergoedingen' die op bladzijde 40 van de financiële nota vermeld staan, verdubbeld van 2500 euro tot 5000 euro. Dat is in het geheel van het budget in absolute cijfers een zeer bescheiden getal, maar relatief gezien is dat wel een verdubbeling, een stijging met 100%. Er is daar klaarblijkelijk een zekere verwarring ontstaan ook in mijn hoofd over uit de band met de Oost-Vlaamse bestuursacademie die er niet blijkt te zijn. Dat was een van de zeldzame keren dat er iets niet duidelijk in die toelichting of in die budgetten vermeld stond. Een stijging van 100%, daar zou eventjes bij mogen staan waarom dat is verdubbeld. Vermits het er niet stond, vraag ik het nu. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris.

PERSONEEL

De heer voorzitter

Personeel. Vraag bij de verhoging van het krediet. Waarom? Wat is er dit jaar ingrijpend veranderd? Deputatie, uitzendkrachten, personen ter beschikking gesteld aan het provinciekabinetpersoneel. Meneer Joris, u hebt het woord.

De heer Joris

Volgens de toelichting werd er 179.400 euro voorzien voor terugbetaling van de loonkost van personeel ter beschikking gesteld aan het provinciebestuur, kabinetpersoneel. Dat zal wel kloppen. Ik denk niet dat er zoals in het Afghaanse leger soldaten betaald worden die in werkelijkheid niet bestaan, die al lang gesneuveld zijn, waarvan de officieren toch nog de soldij op zak steken. Dat wil ik hier niet suggereren. Maar in het budget 2010, het vorige, was dat maar 48000 euro. Dat is 3,7 keer meer geworden. Bijna 4 keer meer. Hoe komt dat? Wat is zo enorm veranderd in een jaar tijd? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Na die tussenkomst van u, meneer Joris, zijn er nog honderd te gaan. Maar eerst zal meneer Vercamer nog antwoorden op de zes tussenkomsten die we nu gehad hebben. Meneer Vercamer, u hebt het woord.

DEBATTEN

ANTWOORD VAN DE EERSTE GEDEPUTEERDE DE HEER VERCAMER OP DE TUSSENKOMSTEN OVER: LOGISTIEK, GRIFFIE, JURIDISCHE ONDERSTEUNING, COMMUNICATIE, ICT, FINANCIËN EN PERSONEEL

De heer gedeputeerde Vercamer

Logistiek. Meneer de voorzitter, ik begin met meneer Joris zijn eerste tussenkomst. Die heeft het over de aankoop van wagens en het leasen van wagens. Ik ben blij dat ik na zoveel jaren gelijk gekregen heb. Kopen is altijd goedkoper. Alleen de leasemaatschappijen worden er beter van. Zeker voor een openbaar bestuur. Want een openbaar bestuur heeft ook de fiscale voordelen niet die aan sommige leases verbonden zijn. Voor een bedrijf is het ook interessant te leasen omdat gij één factuur krijgt die ge direct kunt indienen bij uw boekhouder. Dat speelt hier allemaal geen rol. Ik ben blij dat ik na zoveel jaren, ik heb dat al twintig jaar gezegd vooraleer men mij geloofde, kopen is beter dan leasen. Ik kan u dat ook in tabelvorm uitleggen. Daar zijn de voorbeelden van kopen en de voorbeelden van leasen, maar kopen blijkt voordeliger. Gij hebt een grote vrijheid qua beheer, ge hebt een vrijheid in duurtijd – ge verkoopt hem terug als ge wilt. Bij leasen is het voordeel een spreiding van uw financiering. Maar financiering spreiden wil wel zeggen dat ge daar intrest op betaalt. Gij krijgt dat niet voor niets. Ge hebt een volledige service en één keer met één factuur. Het nadeel is dat een openbaar bestuur geen fiscaal voordeel heeft. Een nadeel voor ons is ook dat we het uit eigen middelen moeten doen, maar we kunnen het met eigen middelen kopen. Het vraagt inderdaad meer bij de opvolging. Ge moet uw facturen controleren als ze binnenkomen. En bij leasen moet ge dat niet doen. Bij leasing zijn er ook strenge contractvoorwaarden naar duurtijd, naar kilometers en naar contractschade. Want het is niet juist dat ge zomaar kunt zeggen: ik ga voor drie maanden leasen of voor zes maanden. Dat kan maar dan betaalt ge enorm veel en dan zult ge geen leasecontract krijgen maar een huurcontract. Dat is verschillend ook in de fiscale appreciatie. Bij aankoop hebt ge inderdaad uw onderhoudskosten, maar dat kunt ge vandaag opvangen met een full servicecontract, zoals men dat noemt. Men geeft u nu ook contracten tot 160.000 km voor het onderhoud. Daar maken wij gebruik van. Dus het is naar mijn smaak altijd beter. Zelfs indien het Groenboek Witboek wordt, dan zijt ge nog beter met de koop want ge kunt ze onmiddellijk doorverkopen. Terwijl, als ge ze geleased hebt, dan blijft ge met dat leasecontract zitten. Dan moet ge die termijn uitdoen of een forse schadevergoeding betalen. U hebt het ook over het type wagen waarmee deze deputatie rijdt. Wij zijn heel blij dat wij met een Volvoproduct rijden, omdat dit hier in Gent gemaakt wordt. Niet alle types, ik moet daar correct in zijn. Er zijn veel mensen die daarmee hun boterham verdienen. Er zijn al meerdere mensen die mij gezegd hebben: wij vinden het goed dat de deputatie en de stad Gent met wagens rijden die in Gent gemaakt worden. Wij krijgen ook schitterende voorwaarden, dat moet ik erbij zeggen. We kunnen niet zomaar zeggen: we gaan die auto pakken. We krijgen schitterende voorwaarden. Wij vragen altijd meer offertes maar als men weet bij die garages dat een levering voor stad of provincie is, dan krijgen zij van Volvo schitterende voorwaarden. Er bestaat een omzendbrief over het aankopen van wagens bij de Vlaamse overheid, die is u ongetwijfeld bekend. Dat is een omzendbrief die dateert van 23 december 2008 en die zegt ook welk type wagens we kunnen rijden. Volgens dat reglement mogen we niet met een ministeriële wagen rijden. Evident. Normaal wel met een statuswagen. De derde categorie zijn afstandswagens. Als ik naar de prijzen kijk die men hanteert dan rijden wij eigenlijk met afstandswagens. Die wagens in dieselvorsie mogen 22.000 euro plus 15% kosten. Een statuswagen mag 40.000 euro plus 15% kosten. Dat is de kostprijs van onze wagens. Daar is geen geheim over. Dat kunt u allemaal controleren. Daar is ook een deputatiebesluit van. S60 is de wagen waarmee ik rijd. Die is gekocht in mei 2010 op basis van drie offertes. Het is een 2.0 diesel, 2000 cc. Het is een grote zware wagen. Ge kunt ook eens in de garage gaan kijken wat die allemaal vragen. Vroeger wisten we dat. U moest het type van uw wagen opgeven voor uw kilometervergoeding. Nu moeten we dat niet meer doen. Het is een forfaitaire prijs. Maar ik wil die oefening wel eens doen. Die wagen heeft € 23.999,34 gekost om precies te zijn. Dat is duidelijk minder en het is duidelijk een afstandswagen: 22.000 euro plus 15%. Dat zou dan in totaal, dat heb ik zitten uitrekenen daarjuist, 25.300 euro zijn. Dus het is wel degelijk een afstandswagen. De S80's hebben we voordien gekocht, want de nieuwe S60 bestond nog niet. De oude S60 was al uit productie als we deze S80's bestelden. De ecoscore van de S60 is 68. Minimum gevraagd is 60. Dus hij is duidelijk veel beter dan men vraagt. Voor die S80 is de ecoscore 66, 60 is gevraagd, en die kost € 25.207,69, dus ook onder de limiet van de afstandswagen. Ik denk dat zelfs als we naar de omzendbrieven van de Vlaamse overheid kijken, we zeer redelijk zijn. Het zijn goede wagens waarmee ge veel kilometers kunt rijden. We hebben een onderhoudscontract op 160.000 km en ik wil u erbij zeggen, daar mag geen misverstand over bestaan, dat zijn bedrijfswagens zoals 49% van de nieuw ingeschreven personenwagens in België bedrijfswagens zijn. Wij betalen daar als gedeputeerden allemaal maandelijks belasting voor. Belastingen die variëren over of we al dan niet meer dan 25 km van de stad Gent wonen. Dat is dus allemaal fiscaal perfect in orde. We hebben dus

dezelfde regeling als 49,2% van de onderdanen van Zijne Majesteit Koning Albert II in het federale koninkrijk aan de Noordzee. Dus ik denk dat dit niet overdreven is. Het is een veilige wagen, het is geen luxueus ding, het is geen flitsende BMW, het is geen grootse Mercedes. Dat zijn ook allemaal auto's en laten we wel wezen, echt slechte auto's worden er niet gemaakt. We rijden toevallig Volvo omdat die in Gent gemaakt is en er veel mensen hun boterham mee verdienen. Gelukkig maar. Ik denk dat ik daarmee het essentiële gezegd heb. Conclusie van het verhaal: kopen is beter dan leasen. Daar ben ik al 25 jaar van overtuigd. En sinds 5 jaar heb ik gelijk gekregen in de deputatie. Goed, dan gaan we naar het volgende punt.

Griffie. De reiskosten. Dat is interessant, dat is mijn schuld dat dit veranderd is. Dat viel allemaal onder het 'krediet griffie'. Daar stond telkens: Vercamer, Vercamer, Vercamer ... Heb ik werkelijk dat krediet nodig? Tot mijn collega Dauwe mij op een bepaalde dag zei: "Maar Xander", zegt hij, "als er binnen honderd jaar iemand onderzoek doet en hij al die rekeningen ziet, dan denkt hij 'die Vercamer heeft heel de wereld rondgereisd op kosten van de provincie'." Wat heb ik dan voorgesteld? Ik heb gevraagd, bij de griffie: gaan we een basisbudget houden voor eventuele voorschotten die we moeten financieren, en de rest – echte reiskosten – worden afgerekend op de departementen ten behoeve van wie de reis doormaakt? Hetzij in het kader van de ontwikkelings samenwerking, de economisch expansie, de internationale contacten voor Oost-Vlaanderen. Dat is eigenlijk de reden. Dus er is een basis blijven staan om eventuele voorschotten te financieren en de rest is verspreid naar de andere diensten. Om precies te zijn, u kunt het allemaal nazoeken, er is 8100 euro naar ontwikkelings samenwerking gegaan, er is 18.900 euro naar promotie gegaan. Dat is de ware reden. Ik denk dat dit ook correct is. En eigenlijk ben ik mijn collega Dauwe dankbaar dat hij mij gewaarschuwd heeft voor het historische onderzoek over honderd jaar.

Juridische ondersteuning. Dan komen we bij de juridische ondersteuning van collega De Coninck. Collega, ik ga op basis van uw cijfers nog een gesprek hebben. Ik heb al een begin van een antwoord. Maar als ik uw cijfers bekijk dan bemiddelen sommige steden te veel en onnodig of wij te weinig. Dat is mijn enige conclusie. Cijfers zijn cijfers. De diensten zeggen mij wel: député, ge moet wel wat voorzichtig zijn, want juridisch is er enkel verplichte bemiddeling voor minderjarigen vanaf zestien jaar. Maar de gemeenten kunnen er ook voor opteren dossiers waarin meerderjarigen verbaliseerd werden principieel voor bemiddeling open te stellen. En de meeste gemeenten doen dat. Maar wij zijn ook niet vrij te bemiddelen als we willen. Want eigenlijk het doorsturen van bemiddeling betekent ook dat een bemiddeling komt. Bemiddeling is vrijwillig voor de verbaliseerde partij. Wel is zo dat indien alle partijen tot bemiddeling bereid zijn er hiertoe steeds een overeenkomst afgesloten wordt. Maar bij een succesvolle bemiddeling wordt altijd rekening gehouden bij de beoordeling van de overtreding door de sanctionerende ambtenaar. De gemeenten moeten ook de mogelijkheid tot bemiddelen veranderen in een eigen reglement, want technisch gezien zijn de gemeentelijke administratieve sanctionerende ambtenaren in de provincie eigenlijk personeelslid van de gemeenten. Zij treden op namens de gemeenten. De gemeenten kunnen ook beroep doen op een federale bemiddeling door samen te werken met een daartoe erkende pilootgemeente – en de provinciale sanctieambtenaar zou dan juridisch gezien gemeentelijk aangesteld zijn – en streven naar actieve bemiddeling daar waar het zinvol is. Wij moeten het dus niet automatisch doen en daar zou ik eens een gesprek over willen hebben. Het is bijvoorbeeld niet echt zinvol in het geval van recidive van wild plakken of wild plassen een bemiddelingsprocedure op te starten. Laten we wel wezen. We moeten daar niet veel tijd aan besteden. Bij feiten bijvoorbeeld die aanleunen bij burenruzies is de kans op succesvol bemiddelen zeer reëel, waarbij we eigenlijk ook een belangrijk maatschappelijk probleem oplossen. Dus we gaan hier veel gericht kijken waar en in welke gevallen we bemiddelen. Maar ik ga uw cijfers toch nog eens confronteren met onze medewerkers omdat mij dit beleidsmatig interessant lijkt.

Communicatie. Dan kom ik bij de Oost-Vlaamse identiteit. Die moet versterkt worden en uitgedragen worden. Direct al bij het provinciegrensbord. Collega Van Eeckhout, ik moet u zeggen dat het niet zo simpel is. Het lijkt allemaal wel aantrekkelijk maar het is nu eenmaal zo dat borden langs de gewestwegen en ook langs de snelwegen tot het Vlaams gewest behoren en wij een uniform systeem hebben om dat te doen met de klassieke logo's. Zij hebben hun eigen regels. Wij kunnen daar onze eigen huisstijl niet opleggen. Wij hebben daar geen inspraak in. Het is ook op hun kosten dat het gebeurt. Misschien kunnen we eens een Vlaams parlamentslid warm maken om daarin op te treden. Of kunnen we met toerisme gaan werken. Maar men brieft mij vanuit onze dienst Communicatie dat dit een zaak is die via het Vlaams gewest loopt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog, bij interruptie

Collega, indien gij mij toestaat, ik heb dat in het verleden ook al eens bekeken en het klopt inderdaad dat dit Vlaams wordt vastgelegd, maar enig lobbywerk is misschien toch niet slecht. Want de Limburgers zijn er wel in geslaagd. **Interruptie op de interruptie:** En Luxemburg ook) Maar ja, dat zal dan Waals zijn. Maar Limburgers zijn er wel degelijk in geslaagd om andere borden te krijgen namelijk: De Limburgers heten u welkom. Wat toch iets warmer is dan: Welkom in de provincie Oost-Vlaanderen. Dus het lobbywerk daar heeft wel gewerkt.

De heer gedeputeerde Vercamer:

Maar in elk geval is het zo dat wij dat niet kunnen opleggen.

De heer gedeputeerde Hertog, bij herhaalde interruptie

Een bepaalde Limburgse minister was er inderdaad, de minister van Mobiliteit.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, ook u moet zich voegen naar de spreekstijl. Meneer Vercamer heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dus, Vlaamse bevoegdheid. Elk zijn pijp en elk zijn toebak.

ICT. Dan gaan we naar ICT. Collega Van Gucht, de webcasting. Wie mij kent, weet dat ik daar ook geen groot voorstander van ben maar men heeft mij gezegd: dat is in de commissie besproken, dat is met heel de wereld en klein Pierke besproken. Ge moet van die nieuwe middelen gebruikmaken. Ik beweer dat dit inderdaad interessant kan zijn maar dat men daarnaast met de klassieke communicatiekanalen moet blijven rekening houden want een groot deel van de bevolking gebruikt zijn pc niet om op internet te gaan. Een groot deel van mijn kiezers gebruikt dat daarvoor niet. Of die hebben er zelfs geen. Maar wij hebben het in elk geval voorzien en ik heb al gezegd in de commissie dat we met dat plan wat gas terug nemen. Gas terug nemen, niet omdat we het afblazen. Maar omdat het onzinnig zou zijn om in deze zaal een zware investering voor drie jaar te doen terwijl we mogelijk over een jaar of drie naar het Zuid gaan. We moeten het dan doen en we zullen dan waarschijnlijk ook met nieuwe vorderingen in de technologie zitten. Zoals we ook voor de steminstallatie wachten, zoals we wachten voor de geluidsinstallatie behalve mogelijk de opnameapparatuur. En de 40.000 euro is niet juist. Het is eigenlijk 20.000 euro die we daar voorzien hebben. Dat staat op een andere bladzijde. Het is nogal ingewikkeld allemaal. 40.000 euro was niet voor de webcasting maar was voor iets anders. Niet voor de webcasting. Ik kan het nog terug gaan opzoeken. We gaan daar niet over een nacht ijs. De principiële beslissing is genomen maar het zal waarschijnlijk nog een paar jaar duren. We gaan geen kosten op het sterfhuis maken. Daarmee bedoel ik niet dat de provincie afgeschaft wordt, maar wel dat we verhuizen van zaal. Indien het nodig is, als er iets zou gebeuren met de steminstallatie of met de geluidsinstallatie, dan gaan we uiteraard ingrijpen. We kunnen dan niet anders. Ik heb dat ook in de commissie gezegd en wat minimaal minimum zal moeten gebeuren is dat we een stukje digitale opnameapparatuur zullen moeten voorzien. Maar we hebben daar nog plaats in die kast. Dat kan naar het schijnt perfect ingeschoven worden. Want het is op basis van die bandjes dat men onze verslagen nu maakt. Ik denk dat ik daarmee het voornaamste gezegd heb.

Financiën. Dan kom ik aan collega Joris, de verdubbeling van de erelonen. Dat is weer een puur technische zaak. Excuseer, maar je zou eens je initiële budgetcijfers 2010 moeten nemen. Dan zou ook op die post ook 5000 euro gestaan hebben. We hebben bij de eerste budgetwijziging daar 2500 euro afgehaald. Waarom? Omdat we toen met een dringende vraag zaten om te betalen. We zouden anders een boete oplopen en men heeft gemakkelijks halve het daarvan gehaald. En nu bij het begin van dit budget heeft men het oorspronkelijk cijfer ingevuld. Dat is de waarheid. Natuurlijk, ik wist het zelf niet. Ik ben ook niet iemand die zo goed de details kent dat ik bij elke budgetwijziging in mijn oorspronkelijke

boek die cijferkes ga veranderen. Dus ik neem aan dat u dat ook niet doet en u kunt het ook niet weten. We zijn allebei wijzer geworden.

Personeel. Daarmee kom ik bij personeel. Een interessante vraag. Ook puur technisch. Tot aan het budget 2010 was het zo dat wij op een apart krediet de terugbetaling van de detacheringen uit de Vlaamse gemeenschap inschreven. Vlaams kabinetspersoneel dat werd terugbetaald. Dat schreven wij in. Naar aanleiding van een gesprek dat we daarover gehad hebben in huis, heb ik gevraagd: ik zou liever hebben dat ge alle gedetacheerden onder een post inschrijft. Er zijn hier mensen die op kabinetten werken. Die op een intercommunale zitten of de federale. Wij hebben daar dus één post van gemaakt. Alle gedetacheerden van buiten de provincie vind ge hierop terug. Het provinciepersoneel dat gedetacheerd is naar kabinetten vind ge hier niet op terug omdat wij dan intern terugbetalingen gingen doen en dat zou al te dwaas zijn. Dit is de ware reden. Het is puur technisch. En ik denk dat het ook een correctere voorstelling is en een correctere voorlichting voor de provincieraad om het op die manier te doen.

Meneer de voorzitter, als ik mij niet vergis, dan ben ik rond met de meer technische vragen, rond ICT, de Griffie, rond de juridische dienst, rond logistiek, rond de ondersteunende diensten in het algemeen. Ik ben uiteraard ter beschikking voor aanvullende vragen.

TUSSENKOMSTEN OVER HET BELEIDSDOMEIN ECONOMIE VAN TWEDE GEDEPUTEERDE MARC DE BUCK

De heer voorzitter

[De voorzitter gebruikt zijn microfoon niet. De volgende woorden zijn ongeveer wat hij heeft gezegd]
Dank u wel. We zijn hier klaar mee. We gaan nu naar de tweede député Marc de Buck. Wij gaan het onderwerp economie behandelen. daar zal hij op antwoorden. Dat zal misschien niet vandaag voltooid worden, maar we beginnen in ieder geval nu. We beginnen met de tussenkomst van de heer Jan Fiers. Algemene tussenkomst ... met in het bijzonder ... het totale inkoopbeleid, alsook de internationale ... Voor het internationaal aspect. Meneer Fiers, u hebt het woord.

De heer Fiers

Dank je, voorzitter. Ik heb u wel niet kunnen volgen, aangezien uw micro niet aanstond, of het antwoord van de gedeputeerde vandaag zou komen of morgen pas.

De heer voorzitter

We zullen zien hoever we geraken. Maar we gaan eerst naar de tussenkomsten over economie. Dan zal hij antwoorden, of we stoppen en dan krijgt u morgen het antwoord. We zullen zien. Maar we gaan twee debatten hebben, eerst over economie en dan over ruimtelijke ordening, zoals we dat ook gesplitst hebben daarnet. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Goed. Dank u. In verband met de attributie Economie heb ik mij eventjes verdiept in de documenten die daarover ter beschikking zijn gesteld en ik had graag een aantal elementen onder uw aandacht gebracht. Ik wil eigenlijk een onderscheid maken tussen twee aspecten. Laat mij aan de ene kant het lokale aspect bezien en aan de andere kant het internationale of bovenlokale aspect. Wat het lokale economisch beleid betreft van de provincie een paar kanttekeningen. Er wordt gezegd in de beleidstekst dat we meer aandacht gaan besteden aan de streekpacten en daar wat economische zwaartepunten uit opvissen of daar inspiratie aan leveren en het opdoen. In dat verband toch een kanttekening. Streekpacten hebben niet altijd een even grote democratische legitimatie. Net zoals verrommelde besturen worden zij samengesteld uit leden van meerderheden, waardoor u eigenlijk een soort verdere opdeling krijgt. Bepaalde geledingen uit de maatschappij komen daar niet meer aan bod. Dat schept natuurlijk een beetje een eenzijdig beeld. Als je dan daaruit een economisch model laat vertrekken dan ga je daar bepaalde stemmen niet in horen ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Collega's, we luisteren. De bar is open, mocht ge willen praten. Maar hier luisteren we. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Als je daar een bepaalde verhalen niet aan bod laat komen, dan is dat een verrommeling van het totale plaatje waar ik graag voor waarschuw. Nu, wat wij als zwaartepunten zelf hebben gekozen voor ons economisch beleid, ik kan het niet nalaten om ook daar eventjes terug te komen op iets wat ik al eerder gezegd heb. Aan de ene kant heb je het zwaartepunt kennisregio. U zult mij daar niets negatiefs over horen zeggen. Dat is onze grondstof. Het feit dat wij hier over niets anders van grondstoffen beschikken dwingt ons ertoe daar heel veel aandacht aan te besteden, wat we ook doen en terecht. Anderzijds hebben we een optie genomen om Oost-Vlaanderen uit te bouwen tot een logistieke topregio. Het zal u niet verbazen dat ik daar nog steeds mijn wenkbrouwen bij frons. Gedeputeerde De Buck, ik weet niet of u mijn toespraak gisteren hebt gehoord, ik meen van niet, maar anders herneem ik kort daar een paar dingetjes uit. U hebt het gelezen? Ja. Dan zal ik het niet hernemen. Ik blijf het een jammerlijke vergissing vinden om daar uw zwaartepunt op te leggen omwille van het feit dat wij al in een zo dooraderd wegennet, daar al zoveel dichtslibbing kennen, zoveel fileleed, en eigenlijk gaan we zeggen: we gaan investeren in hoe we dat nu verder nog kunnen verzwaren, de belasting die er op ligt. U komt er niet met daar andere verkeersmodi in te schakelen. Als u zegt: we gaan de nadruk daarop leggen, dan komen we onvermijdelijk terecht in een systeem waarbij én de volksgezondheid én het leefmilieu én de financiën zwaarder worden belast. Het leidt via het aanzuigeffect tot een dichtslibbing van al onze verkeersmodi. Een economie gericht op transport heeft trouwens weinig toegevoegde waarde. Ik heb het er niet om gedaan, het is toeval, maar nog geen week geleden is het mooi in beeld gebracht door truckers die zijn gaan betogen, actie zijn gaan voeren, omwille van het feit dat onze wegen vooral bereden worden door truckers uit verre landen waar de lonen aanzienlijk lager liggen. Dat is een van de effecten die je daardoor krijgt. Wat is dan de toegevoegde waarde om daar uw zwaartepunt te leggen? Trek zelf uw conclusies. Je zou dan denken, oké, we gaan geld proberen te genereren door de mensen die deze transporteconomie gaan gebruiken. Als wij een doorvoerland gaan worden, een draaischijf, dan hebben we daar dus last van. Zoveel is duidelijk. Dat zal denk ik niemand meer ontkennen. Hoe gaan we dat recupereren? We zijn in alle gevallen een grote stap achteruitgegaan nu Nederland gezegd heeft dat zij niet gaat meestappen in de kilometerheffing. Dat was een mogelijkheid om een stukje te recupereren van iedereen die hier passeert zonder ervoor te betalen. Als dat niet lukt, betekent het dat we het zelf moeten gaan doen. En de belastingbetaler gaat moeten opdraaien, zoals hij het nu al doet trouwens, voor wegenonderhoud, fijnstof- of geluidsoverlast, alle infrastructuurwerken die we daar van plan zijn. Het is een verkeerde keuze. Ik plaats dat ook een beetje tegen een bredere achtergrond van een veranderende wereldeconomie waar we wellicht op termijn, als petroleum als draaischijf minder en minder beschikbaar gaat worden – dat vind ik niet uit, dat zijn wetenschappelijke gegevens waarop dat gebaseerd is – de globale transporteconomie gebaseerd op petroleum gedoemd is om af te kalven, om te verdwijnen. En wij zetten precies daar nu op in. Het betekent ook dat als dat niet gaat lukken om internationaal/globaal bezig te zijn en daar via onze transporteconomie daar de vruchten van te plukken, wij het beter anders gaan doen.

Dan kom ik bij een ander puntje uit, de brownfields. We gaan dan meer lokaal moeten doen, maar – het is vandaag al aan bod gekomen – de beschikbare ruimte is beperkt. Dat betekent dat we sommige ongunstige terreinen misschien beter op een andere manier kunnen gaan gebruiken. Zeker die waar door historische vervuiling eigenlijk niets meer kan gebeuren op dit ogenblik. Wij doen daar al wat inspanningen, en die juich ik toe natuurlijk, maar ik denk dat we daar proactiever te werk moeten gaan, dat we daar als provincie een veel grotere rol te spelen hebben. Dat zou misschien netto veel meer toegevoegde waarde genereren.

Een beetje verder kom ik uit bij een post waar wij bestuurders en bedrijven gaan ondersteunen in beter management en een luikje daar van is ethisch ondernemen. Ik vond het helaas niet terug bij de operationele doelstellingen. Hoe gaat men dat concreet in het leven roepen, dat ethisch ondernemen? Wat verstaat men daar precies onder? Ook dat zal mij al heel erg interesseren. Als u dat wilt doen voor anderen dan lijkt het mij wel interessant om het zelf ook te doen. Met een beetje goede wil zijn wij ook een onderneming en zijn we ook verondersteld om zelf ethisch te ondernemen. Als u eventjes zou kijken naar wat wij als financiële middelen investeren dan is het ethisch aspect daarvan ook ver te zoeken. Er zijn organisaties zoals Netwerk Vlaanderen die banken daarop screenen. Wel, wij beleggen bij al de

banken die van Netwerk Vlaanderen een slecht rapport krijgen. Wij zouden daar een voorbeeldfunctie kunnen innemen. Wij doen dat op dit moment niet. Als ik het heb over ethisch ondernemen, dat is het perfecte bruggetje om over te gaan naar het internationaal aspect van ons economisch beleid. Dan kan ik niet anders dan bij China uitkomen natuurlijk, waar we de knop 'ethisch' dan helemaal afzetten. In het verleden is in deze raad al vaak tussengekomen over onze bedoelingen in China, waar we ook constant geconfronteerd worden met een bestuur dat we ethisch niet op handen dragen, om het zacht uit te drukken. Maar blijkbaar is dat voor ons geen bezwaar om daarmee om te gaan. Ik kom dan uit bij een vraag die ik al veel eerder en vaak gesteld heb: wanneer komen er eindelijk cijfers? Wat besteden wij, als je het allemaal samenneemt als overheid, als provinciaal bestuur aan onze samenwerking met China? Wat komt er voor terug? Het ene is misschien nog meetbaar en misschien moet de gedeputeerde toch ooit maar eens met dat volledige plaatje komen aanzetten. Ik heb dat al eerder eens gevraagd. Ik heb toen wat details gekregen, die mij toen trouwens al gechoqueerd hebben. Gedeputeerde De Buck meldde toen de kostprijs van het bezoek aan Sjanghai. Tot mijn opperste verbazing in een documentje dat we hier net toegestopt gekregen hebben. De omslag toont een paar foto's van Sjanghai, het seminarie dat daar bezig is. Er is geen enkele chinees te bekennen. Wel grappig eigenlijk. De vraag is: wat is onze toegevoegde waarde daar? Misschien was dat gewoon een slechte foto maar communicatie is ook al veel waard. Wat is de toegevoegde waarde? Wat krijgen wij er voor terug? In de beleidstekst valt te lezen dat wij volgend jaar – juicht volkeren der aarde – twintig jaar samenwerking gaan vieren en dat daarbij wellicht ook de nodige extra budgetten zullen worden uitgetrokken. Welke bijkomende impulsen heeft men in gedachten? Misschien de impuls nog wat meer werkgelegenheid hier weg te trekken en naar China te transporteren in plaats van de investeringen die we hier ongelooflijk verwachten op te zien doemen. Dat is wat mij zeer zal benieuwen. En dan zwijg ik nog over alle andere buitenlandse initiatieven waar we veel geld in stoppen en waar de return wellicht zeer klein is. Tot zover mijn algemene beschouwing. Ik hoop dat de gedeputeerde daar wat interessante dingen over kan laten schijnen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. Dat brengt ons tot stimulering samenwerking in EU-context. Meneer Johan Beke. Vraag naar de toelichting bij al goedgekeurde en te verwachten projecten in het kader van Interreg IV. Meneer Beke, u hebt het woord.

De heer Beke

Dank u wel. Voorzitter, collega's, ik denk dat wij niet meer moeten onderstrepen hoe belangrijk die Interregprojecten zijn, maar wellicht zal straks ook in het antwoord van de gedeputeerde daar ook meer nog toegelicht worden en het belang nog duidelijker gemaakt worden. Begin oktober, meneer de voorzitter, werden er vijf nieuwe Interreg IV-projecten goedgekeurd. Waarvan drie in onze grensregio met name tussen Zeeland, Oost-West-Vlaanderen zijn goedgekeurd. Een eerste project betreft het project 'grenzeloze kanaalzone' waarbij via de grensoverschrijdende samenwerking het woonwerk- en leefmilieu, klimaat van de volledige kanaalzone wordt verbeterd of men tracht dat te verbeteren. Daar zijn een aantal aspecten in. Eén daarvan is ook een bijdrage tot verbetering van het openbaar vervoer. Een zwakke schakel in het geheel van de kanaalzone, zeker in de verbindingen tussen Terneuzen, Zelzate en Gent. Daar is al ook in de commissie iets over gezegd door mijzelf. In het project opteert men om met eenzelfde ticket de busverbinding te verbeteren. Ik zal daar bij het onderwerp Mobiliteit nog op terugkomen maar in een uitvoeriger context. Hoe belangrijk het is die grensoverschrijdende samenwerking wat het openbaar vervoer betreft. Dat is dus een aspect. De ontwikkelingen in de kanaalzone worden in dat project ook beter op elkaar afgestemd. Dat is althans de bedoeling. En dan hebben we het probleem van het doorgaand vrachtverkeer waar al initiatieven zijn genomen maar waar ook nog de aanleg van de Sluiskiltunnel een belangrijk element is. En het tegengaan van de sluiproutes, vooral door Sas van Gent en Zelzate. Dan is er nog het element landschap, het verbeteren van het landschap in de hele kanaalzone. Ik denk dat dit eveneens van belang is. En een laatste aspect in dat project is het element communicatie waarbij men naar de burgers, de bewoners toch op een uitgebreide manier de ontwikkelingen wil communiceren. Een tweede project heeft de naam 'De zee van Vlaanderen' en is eigenlijk een regionaal televisieprogramma waarbij over de grens heen televisie-uitzendingen worden gemaakt en waarbij in het project vooral het accent zal gelegd worden op de toelichting van nieuwe economie.

DEBATTEN

En een derde project betreft de totaalaanpak in de realisatie van integraalwaterbeheer. Met name het streven om tegen eind 2015 tot een goede oppervlaktewater- en grondwaterkwaliteit in het gebied te komen. Dat door middel van emissievermindering en alternatieve waterbronnen. Dat zijn de belangrijkste punten die daarbij worden genoemd.

In het geheel van deze Interregprojecten zien we dat er al een totaalbedrag van 85 miljoen euro is besteed. Dat er nog 10 miljoen euro beschikbaar is. Als dat juist is, maar ongeveer 10 miljoen. En in deze zin is dan ook mijn vraag aan de gedeputeerde: ten eerste om nader te willen ingaan op het belang voor onze provincie van deze projecten. Ik denk dat het de moeite waard is daar uitvoerig op in te gaan. En ten tweede of er nog andere projecten te verwachten zijn in het kader van deze Interregprojecten. Tot zover mijn vraag.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Dat brengt ons tot de RESOC-tussenkomsten. De eerste is van de heer Philippe de Coninck. Interne staatsvorming. Toekomst van de RESOC en de financiering ervan. Meneer De Coninck, u hebt het woord.

De heer De Coninck

Dank u, voorzitter. Geachte voorzitter, geachte gedeputeerde, collega's. Het uitgangspunt van de interne staatsvorming is het versnellen en verkorten van ketens van dienstverlening en beleid. We worden in het bestuurlijk landschap geconfronteerd met een verrommeling. Enerzijds door de bevoegdheid van meerdere bestuurslagen over een sector. Anderzijds door de hoeveelheid intermediaire structuren. Daarom wil Vlaanderen in elke beleidssector het aantal interveniërende bestuurslagen verminderen. Concreet betekent dit dat in een keten of proces nog slechts twee bestuurslagen beslissingen kunnen nemen. Daarenboven streeft men naar een drastische vereenvoudiging van het intermediaire veld. Een van die domeinen waar besluitvorming niet duidelijk is afgebakend is het regionaal economisch beleid en de strategische keuzes van de streekpacten. De provinciale besturen spelen hier een trekkersrol via de RESOCs en het ERSV. De gemeenten worden in de RESOCs vertegenwoordigd via een delegatie. Maar een streekpact moet door alle gemeenten worden goedgekeurd. De vraag stelt zich of deze vorm van vertegenwoordiging reëel is, of de lokale bestuurder zich wel kan herkennen in die RESOCs. De vraag is ook of er binnen die RESOCs reële engagementen worden genomen ten aanzien van de realisatie van het streekpact. Met andere woorden: gebeuren er wel aanpassingen van de bestaande beleidsplannen en worden er specifieke budgetten voorzien om die engagementen na te komen? En om de betrokkenheid van de lokale besturen te versterken, pleit ik ervoor dat de streekintercommunales en de POM actief worden ingeschakeld in de realisatie van de streekpacten. Want de RESOCs hebben een beleidsvoorbereidende en een coördinerende rol en de RESOCs hebben dus geen uitvoerende bevoegdheid. Wel kan aan de RESOCs een monitorende bevoegdheid worden gegeven om de realisatie van het streekpact te kunnen opvolgen. Daarvoor is een efficiëntere en effectievere inzet van middelen nodig voor het invullen van die opdrachten, zeker van de Vlaamse overheid. Maar in het Groenboek lees ik dat Vlaanderen hier zijn middelen wil terugtrekken. Daarom mijn suggestie: door de vermindering van middelen van Vlaanderen ontstaat er misschien een opportuniteit voor sociale partners om naast de lokale en provinciale overheid ook hun financiële inbreng te doen in de RESOCs, waar ze toch in de besluitvorming rechtstreeks betrokken zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Coninck. Mevrouw Caroline de Padt. Vragen over de RESOC en ERSV. Werking en financiering. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Padt

Dank u, voorzitter. Collega's, gedeputeerden, in navolging op de tussenkomst van collega De Coninck sluit ik mij eerst en vooral aan bij zijn vraag of inbreng van de sociale partners mogelijk is. Ik wil hierbij wel benadrukken dat ik een voorstander ben van de RESOC-werking, vooral met het oog op de initiatieven die genomen zijn. Ik volg het ook natuurlijk in onze regio, bij ons in de streek, we hebben het

voorbeeld van de zorginnovatiecluster. En een nieuw project in verband met tewerkstelling. Ik ben mij ook bewust van de sterke verschillen tussen de verschillende RESOCs. En ik weet dat het in andere regio's misschien soms meer vierkant is dan ronddraait. Maar ik pleit toch voor voorzichtigheid rond voorbarige conclusies want RESOC Zuidoost-Vlaanderen levert wel goed werk. Nu, op inhoudelijk vlak zien we dat het vooral de subregio's zijn die de leidende rol nemen, via de RESOC en de SERR, de dagelijkse besturen en de streekteams. Waar nodig bepalen de subregio's dan met welke partners ze gaan samenwerken. Ik denk dat de provincie en de provinciale organen zoals de POM en de EROV hier ook voor in aanmerking kunnen komen. Dus dat het toch nog wel wat kan versterkt worden. Nu, de rol van de provincie beperkt zich vandaag tot degenen die ze opneemt. Ervoor zorgen dat de coördinatie op het vlak van financiën, juridische zaken en personeelszaken vlot verloopt. Of dat vandaag voldoende wordt ingevuld, dat is een beetje een andere vraag. Want als we kijken naar andere provincies dan zien we dat iemand voltijds of viervijfde wordt vrijgemaakt voor die taak. Bij ons is dat iets aan de magere kant. Dus ik vraag om dit onderwerp in zijn geheel te bekijken, breed te bekijken en dan ook inderdaad de toedracht van de sociale partners van daar op aan te dringen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Padt. Dat brengt ons tot de twee laatste tussenkomsten van vandaag. Ze zijn van meneer De Cuyper. Het eerste. Voorstel om in de toekomst voor deze subsidies en eventuele andere een open projectgroep in RESOCs te laten verlopen en daarvoor een voorafgaandelijk afwegingskader te ontwikkelen. Meneer De Cuyper, u hebt het woord.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, in de provincieraad van oktober hebben wij twee projecten goedgekeurd in het kader van het niet-gesubsidieerd krediet van samenwerkingsinitiatieven met socio-economisch middenveld. Het betrof het vierde Vastgoed-Event van de Vlaamse confederatie Bouw en een energiewedstrijd van het Liberaal Verbond van Zelfstandigen. Ik stel vast, ik heb dat overigens ook in de commissie gezegd, dat het jaarlijks voorziene budget niet uitgeput wordt, wat uiteraard geen doelstelling op zich is, want het is goed voor de rekeningen. En dat de projectondersteuning vertrekt vanuit een ad-hoc benadering. Deze subsidie van samenwerkingsinitiatieven van het socio-economisch is zonder twijfel waardevol. Ik pleit dan ook voor een activering. Door te werken met een open projectoproep in eerste instantie in de RESOCs en zeker in de SERRs. Want hoe men ook moge denken over deze werking, het zijn wel de regionale organen waar de erkende sociale partners elkaar en bij uitbreiding de politieke vertegenwoordigers in overleg ontmoeten. En ik weet, collega's, dat er hier en daar wel verschil bestaat over de samenstelling van de RESOCs en de politieke vertegenwoordiging. In de RESOC waar ik heel actief in ben heeft iedere gemeente een volwaardige vertegenwoordiger. Er is echt sprake van een tripartiet. Het lijkt mij evenzo van belang om een afwegingskader voor deze projecten uit te werken. Over welke samenwerking, met welke middenveldpartners gaat het? Of hoe zou het moeten gaan? Verwachten we een sectoriële projectaanvraag, ingediend door de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties? Wat zijn de doelstellingen? Wat zijn prioritaire domeinen? Voor vervoersbedrijfplanning, sectorrenovatie, afstemming opleiding arbeidsmarkt? Welke zijn de resultaatsverbintenissen, en zo verder. Mijn pleidooi voor betrokkenheid van de RESOCs geldt ook voor andere projecten. In het bijzonder deze rond duurzame ontwikkeling van bedrijventerreinen, wat ik een schitterende zaak vind in het beleidsplan. Ik ben ervan overtuigd dat ontwikkeling van bedrijventerreinen van bij het begin alle aspecten die met duurzaamheid te maken hebben, moeten omvatten. Ik denk daarbij aan afvalbeleid, energie, collectief vervoer, waterhuishouding en zo verder. Alle socio-economische partners, alle socio-economische middenveldorganisaties moeten mee deze kar trekken. Mede met ontwikkelingsintercommunales en met de POM. Ik ga ervan uit, ik ben er zelfs van overtuigd député, dat wat in het beleidsplan staat over provinciale mede-uitvoering en ondersteuning van de projecten in het kader van de streekpacten geen dode letter zal blijken.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Cuyper. Blijf zitten alsjeblieft. Ge stond niet recht. De Solarboat Challenge. U vraagt naar de inzichten van de deputatie in verband met dit project. Meneer De Cuyper.

DEBATTEN

De heer De Cuyper

Dank u vriendelijk, meneer de voorzitter. We zijn collega's, nogmaals. Op 8 oktober heeft de Scheldemondraad het project Solarboat Challenge besproken. Het betreft een solar olympic met een veertigtal teams en een mini-zonnebootrace met een zeventigtal teams en de nodige side-events. Nu, uit de besprekingen, ik heb het ontwerpverslag bij mij, blijkt dat alle betrokken provincies, toch ten minste waarvan de députés aanwezig waren, de grootste terughoudendheid hebben ten aanzien van de grensoverschrijdende meerwaarde van dit project, en niet op zijn minst de grote budgettaire verwachting van de Zeeuwse stichting ten aanzien van de provinciale overheden. Dat zij daar grote twijfels rond hadden. Er werd nadrukkelijk verwezen naar de private sector voor financiering. Ik ga u niet lastig vallen met de commentaren en de tussenkomsten. Ge kunt ze nadien in het verlag lezen. Maar de conclusie was hoe dan ook: er dient eerst een goed businessplan op tafel te komen en pas nadien kan eventueel gekeken worden of de provincies steun kunnen geven om naar bedrijven te stappen. Eigenlijk vanuit de optiek: dit moet een privaatiniatief zijn en dit moet mee ondersteund worden, vooral uit de private sector. Het lijkt mij op zijn minst voorbarig om in deze begroting nu al 15.000 euro te voorzien. Of heeft de deputatie toch de intentie om in dit project te stappen? Ik kan misschien fout zijn. Het kan aan mij liggen. Mijn excuses daarvoor bij voorbaat.

De heer voorzitter

Dank u wel. U zult dat morgen vernemen. Collega's, we gaan zeer goed vooruit. We zitten ver vooruit op het schema. Ik weet ook uit ervaring, ik ben zelf ook 21 jaar provincieraadslid geweest, ik ben dat nog maar ik ben niet meer actief in de raad, ik was ook niet altijd klaar met al mijn tussenkomsten. Ik weet dat nog sommige mensen aan hun tussenkomst moeten schrijven voor morgen. Morgen beginnen we om 14.00 uur met de repliek van de heer De Buck op de economische tussenkomsten. Dan houden we de vijf tussenkomsten over ruimtelijke ordening. En dan gaan we naar de volgende. Ik sluit deze raad en we vergaderen morgen terug om 14.00 uur in dezelfde zaal als vandaag.

EINDE VAN DE ZITTING